

ufo-nyt SUFOI ©

51. årg. 2009

3. kvartal

Nr. 3

SETI fylder 10 år
BT-svindelen i 1959
Da ufoerne blev rumskibe
Endnu et ufo-arkiv er åbnet

Forsiden:

Den 8. juli 1959 ryddede B.T. forsiden, og løbesedlerne fortalte, at to studerende havde fotograferet en flyvende tallerken over Amager. Dagen efter indrømmede de svindelen: De ville vise, hvor let det er at binde offentligheden en historie på ærmet.

Svindelnummeret har 50 års jubilæum i år. Sagen giver et glimrende indblik i pressens, myndigheders, forskeres og forskellige instansers daværende indstilling til tingene, og den viser et tidstypisk billede af forløbet af en sådan sag i lyset af den kolde krig.

(Forsidefoto: SUFOI Picture Library/Ole Strandgaard)

Indhold

Vil vi høre svarene?.....	3
BT-svindelen i 1959.....	4
I kølvandet på arkivets offentliggørelse	14
Officer fortæller om radar-ufo	18
Arkiv åbnes i Uruguay.....	20
SETI fylder 10 år	20
Da ufoerne blev rumskibe, I. del	21

Tak til de mange *UFO-Nyt* abonnenter, som benyttede sig af vores sommertilbud på alverdens antikvariske og nye ufo-materialer. Det gav lidt mere hyldeplads i vores ekspedition. Også tak til alle, som indbetale ekstra bidrag til SUFOI's Støttefond på giro 9 11 77 25.

Redaktionen af dette nummer er afsluttet den 15. juli 2009.

Skandinavisk UFO Information

SUFOI

Postboks 95, DK-6200 Aabenraa
giro 9 11 77 25

Elektronisk post til SUFOI:

Du kan kontakte flere af SUFOI's repræsentantskabsmedlemmer på vores hjemmeside: www.ufo.dk
E-mail: info@sufoi.dk

SUFOI's formål og ledelse:

Se side 3

Copyright:

© SUFOI 2009

Nyhedsmedierne kan, i henhold til ophavsretsloven og med tydelig kildeangivelse, bringe citater fra signerede artikler. Artikler må kun bringes i deres hele udstrækning efter skriftlig aftale med den ansvarshavende redaktør.

Kopiering fra *UFO-Nyt* er kun tilladt i overensstemmelse med overenskomst mellem Undervisningsministeriet og Copy-Dan.

De i *UFO-Nyt* offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af ufoforskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at foreningen hæfter for de fremsatte meninger.

Ansvarshavende redaktør:

Kim Møller Hansen

Redaktionel medarbejder:

Ole Henningsen
e-mail: oleh@post1.tele.dk

Tegnere tilknyttet *UFO-Nyt*:

Henrik Klinge Pedersen og Bo Møller Hansen

Produktion:

Tryk: Glumsø Bogtrykkeri A/S
- 57 64 60 85

Annoncer:

Redaktionen modtager gerne reprojklare annoncer på produkter, der vedrører bladets emnekreds. Nærmere oplysninger fås ved henvendelse til bladets redaktør.

Artikler:

Redaktionen modtager gerne artikler. Send os først et brev og fortæl, hvad du har lyst til at skrive om, så du ikke bruger tid på en helt færdig artikel, som vi måske ikke kan bruge. Da bladet udgives af en forening med begrænsede ressourcer, kan vi ikke udbetale honorarer for offentliggjorte artikler.

Udgivestidspunkter 2009:

I 2009 udkommer *UFO-Nyt* 14. februar, 16. maj, 15. august og 14. november.

Abonnement:

UFO-Nyt udkommer med 4 numre årligt på hver 24 sider. Abonnementsprisen for 2009 er kr. 307,00. Beløbet indbetales på giro 9 11 77 25 til SUFOI, Postboks 95, 6200 Aabenraa.

UFO-Nyt kan fremsendes i kuvert mod en merpris på kr. 80,00 (i alt kr. 387,00). Denne kuvertservice er obligatorisk for Grønland, Færøerne og alle øvrige lande. Ønsker man at sikre sig mod fremtidige prisstigninger, kan vi tilbyde et 5 års abonnement (2009-2013 inkl.) for kr. 1.535,00. Med kuvertservice bliver prisen kr. 1.935,00.

Adresseændringer:

Adresseændringer bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOI's medlemsarkiv:
Jan Hansen, Postboks 95, 6200 Aabenraa.

Hvor intet andet er nævnt, er de bragte illustrationer fra SUFOI Picture Library.

Skandinavisk UFO Information
SUFUI
Postboks 95, 6200 Aabenraa

SUFUI's formål er:

At bidrage til forståelsen af ukendte himmelfænomener gennem seriøs og kritisk indsamling og bearbejdning af kildemateriale (observationsberetninger, forsøgsresultater, bøger m.m.) samt at formidle viden om emnet ved publikationer, hjemmesider og anden udadvendt virksomhed.

SUFUI's vision er:

- at skabe fortrolighed med himlen, så flere kan identificere kendte himmelfænomener
- at være foreningen, hvor observatører af ukendte himmelfænomener kan få hjælp til forståelsen af oplevelsen
- at være foreningen, hvor man kan få information om ukendte himmelfænomener
- at bruge vores viden til at give et balanceret syn på andre mytiskefænomener

Ved et ufo-fænomen forstår vi en beretning om et himmelfænomen, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse foretaget af kompetente personer, ikke kan forklares som værende et kendt fænomen.

SUFUI ledes af repræsentantskabet.

Formand

Kim Møller Hansen, Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted. 30 61 63 72.

Områdeansvarlige

Rapportarbejde

Toke Haunstrup, Skippingevej 25, Særslev, 4460 Snertinge. 59 26 89 79-13.

Udgivelser og pressekontakt

Kim Møller Hansen, 30 61 63 72.

Hjemmeside

Flemming O. Rasmussen, Rugmarken 2, 8520 Lystrup. 86 22 59 20.

Øvrige repræsentantskab

Per Andersen (regnskabsafdeling), Jyllingevej 111, 2720 Vanløse. 38 71 96 64.

Jan Hansen (ekspedition), Postboks 95, 6200 Aabenraa.

Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested. 54 94 11 69.

Henrik Klinge Pedersen, Købmagergade 59, 1., 1150 København K.

Bo Nielsen, Søndermarken 1, 8752 Østbirk. 86 28 31 91.

Inge Svane, Langelinie 102, 5230 Odense M

Lars Thomas (konsulent), Ægirsgade 49, 3.th., 2200 København N. 35 83 84 81.

Peter Nørgaard, Solbakkevej 69, 8600 Silkeborg.

Vil vi høre svarene?

“Sandheden er derude” er mantraet i tv-serien X-Files, og millioner af fans, som bliver godt underholdt (og påvirket) af seriens konspiratoriske univers, siger ofte, når snakken går om ufoer, at de vil have svar på deres mange spørgsmål om ufoernes oprindelse, myndighedernes rolle i behandlingen af ufo-rapporter og ufo-vidner etc. Men spørgsmålet er vel nærmere: Vil de virkelig høre svarene?

Jeg kan godt komme i tvivl, for mails til undertegnede og andre i SUFOI tyder på, at ikke alle er interesseret i svar, bortset fra dem, de ønsker at høre. Mange har for længst fundet sandheden – i hvert fald deres version af den.

Lad mig slå fast, at hovedparten af de mails og breve, vi modtager, kommer fra hr. og fru Danmark, som har oplevet noget for dem uforklarligt på himlen, og som er oprigtigt interesserede i at få en mulig forklaring på oplevelsen, eller bare vil sikre sig at vi kender til observationen, dvs. at de ved at indberette oplevelsen ønsker at støtte vores arbejde.

Det kan også være henvendelser fra nysgerrige, der har læst noget utroligt i pressen eller på nettet, som de undrer sig over og derfor søger efter yderligere informationer. Denne store gruppe brevskrivere svarer og hjælper vi gerne, i det omfang evnerne og ressourcerne rækker, både i mails, på www.ufo.dk og her i *UFO-Nyt*.

Så er der de få, men energiske og insisterende mailskrivere, vi sjældent bruger meget krudt på, fordi vores erfaring siger os, at det ikke tjener noget formål – ud over det formål, som mailskriverne tilsyneladende har, nemlig at komme i kontakt med nogen, som de kan plage med egne fortræffeligheder og måske provokere. Disse skribenter foretrækker overnaturlige forklaringer evt. kombineret med indtil flere konspirationsteorier frem for de forklaringer, som ligger lige for og som er helt sandsynlige. Min holdning er: Hvis der findes en sandsynlig forklaring, hvorfor så lede efter den mest usandsynlige, nemlig besøg fra andre verdener

eller en rablende skør konspirationsteori?

Alt for ofte støder jeg på ”argumenter” fra et ego, der insisterer på at fremføre egne påstande, der helt tydeligt signalerer ”ingen andre kan se tingene så klart, som jeg gør”, eller ”ingen andre kan på nogen måde have adgang til den samme hemmelige viden, som en klog fyr som jeg har.” Denne attitude bygger samtidig på den overbevisning, at ”det er langt mere sandsynligt, at alt det, vi tror, vi ved i dag, er forkert, samt at den moderne videnskab tager fejl, end at en klog fyr som jeg har uret”. Sådanne personer er så forblændet af deres egne overmenneskelighed, at de ”glemmer”, at de – og ingen andre – faktisk har bevisbyrden, når de påstår dit eller dat. Når de fremsætter usædvanlige påstande, må de også præsentere helt ekstraordinære beviser, som sandsynliggør deres påstande. Ofte er det ikke et spørgsmål om manglende ”ekstraordinære beviser”, men manglen på selv det mindste bevis i det hele taget! Selv mener de, at de har dem, men det er beviser, som kun de selv – den troende – kan se.

Og skulle man være heldig at plante bare lidt tvivl i deres sind, så de i et svagt øjeblik selv tvivler bare en lille bitte smule på eget bevismateriale, eller simpelthen er blevet afsløret i at viderebringe en klassisk vandrehistorie eller en bevislig løgn, så hiver de en eller anden konspirationsteori op af hatten, gerne i en variation tilpasset deres eget verdensbillede. Det kan umiddelbart virke som et smart trick, men kortslutter hurtigt kommunikationen! Det

AF KIM MØLLER
HANSEN

► Fortsætter
på bagsiden

BT-svindelen i 1959

Den 8. juli 1959 ryddede B.T. forsiden, og løbesedlerne skrev om to studerende, som havde fotograferet en flyvende tallerken over Amager. Dagen efter indrømmede de svindelen: De ville vise, hvor let det var at binde offentligheden en historie på ærmet.

AF OLE
HENNINGSEN

Det er en tidlig onsdag morgen den 8. juli 1959. De to unge studerende, Ole Strandgaard og Jørgen Ekvall, tropper op hos B.T. med en ufremkaldt film i hånden og en usædvanlig beretning til redaktionen.

Pressefotografen husker historien

Til *Billed-Bladet* den 9. marts 1978 fortæller pressefotograf Tage Nielsen senere:

"De fortalte stakåndet, at de havde taget tre billeder af en flyvende tallerken, mens de var ude

at fotografere fugle på Amager. Jeg fremkaldte filmen. Den var der ikke noget i vejen med. Derfor blev historien knaldet op på forsiden."

Forsiden ryddes

Forsiden bliver straks ryddet for andre nyheder til fordel for solohistorien om den flyvende tallerken over Amager. Detaljerne og flere billeder finder plads over to sider inde i bladet. "Alle tiders billede af mystisk rumskib: Tallerken over Amager i morges kl. 4" lyder spisesedlens store overskrifter.

Til B.T.'s Bertel Thomsen fortæller 21-årige stud. mag. Ole Strandgaard derefter:

"Vi havde været ude for at fotografere fugle et par timer, da vi ved fire-tiden så genstanden stå inde i nærheden af vejr-ballonen ved Soyakagefabrikken. Et sekund efter havde jeg hævet mit fotografiapparat og trykkede af.

Genstanden var meget stor. Hvor stor den var, er vi ude af stand til at sige, men den virkede meget stor.

Et øjeblik efter kom den farenende hen over hovedet på os. Jeg forsøgte at fotografere den fra neden, men det var ikke muligt for mig. Jeg har kun et gammelt apparat, og det var 'spærret', fordi jeg var ved at trække filmen frem. Et øjeblik efter fik jeg trykket af, da den stod over skydebanen. Så forsvandt genstanden mod øst i rasende fart. Lige ud mod Solen."

Den 23-årige elektriker, stud. techn. Jørgen Ekvall supplerer:

"Hvor længe, vi iagttog den, er jeg ude af stand til at sige. Der gik måske 5 minutter. Måske var det ikke så lang tid. Det er også helt umuligt for os at sige, hvor stor genstanden var, for den højde, den var i, kender vi ikke. Måske var den 30 meter – måske 100 meter oppe. Det er ikke til at sige.

"Genstanden var sort," uddyber Ole Strandgaard. "Da den

B.T.
ONSDAG 8. JULI 1959

Alle tiders billede af mystisk rumskib:

Tallerken over Amager i morges kl. 4

stod over Sojakagefabrikken, kunne vi se gevæksterne på den. Da den fløj hen over hovedet på os, kunne vi se, den var helt rund. Den virkede vældig stor – ja, ligefrem trykkende på os.”

”Hastigheden er det umuligt for os at sige noget om. Men det gik meget stærkt,” fortæller de begge.

”Lyd,” siger Ole Strandgaard, ”ja, tilsyneladende var der ingen lyd ... jo måske som suset fra en svanevinge ...”

”Lagde du for resten mærke til, at solsorten skreg op, da genstanden passerede?” spørger Ekvall Strandgaard.

”Ja, det er rigtigt.”

Samstemmende fortæller de to unge studerende:

”Vi har mange gange hørt om flyvende tallerkener, men vi har aldrig rigtigt troet på, at der var hold i de mange beretninger, der kom. Om vi gør det i dag, er svært at sige, men i dag til morgen så vi noget, som vi aldrig har set før, og som vi ikke kan give anden forklaring på end: Flyvende tallerken.

I hvert fald passer beskrivelsen af det, vi så, nøje på beskrivelsen af det, andre har set. Ærligt talt, vi var lidt rystede bagefter...”

SUFOI's leder udtaler sig

SUFOI's daværende leder, kaptajn-løjtnant H. C. Petersen, var tjenestegørende på Flyvestation Skrydstrup i Vojens og udtaler til B.T.:

”Det er opsigtsvækkende og må faktisk betragtes som sensationelt, at der er taget virkeligt gode billeder af flyvende tallerkener over Amager. Så vidt jeg kan se, må det være de første billeder, taget i Danmark, hvor man tydeligt kan se de flyvende genstande.

Men at de er taget over Amager, undrer mig ikke. Næsten hver eneste nat får vi rapporter fra vore folk i Østsjælland og på Amager om, at der er observeret flyvende genstande over øen. Hver gang vi offentliggør det, ryster folk på hovedet og siger: Der er så mange flyvemaskiner derude – så det må være øjenbedrag. Men der er ikke tvivl om, at de er ægte. Der må være noget om det – og billederne er beviset.

Aktiviteten er stigende landet over, og beretningerne, vi får, bliver mere og mere detaljerede. Således fik vi for et par dage siden en beretning fra Esbjerg om en flyvende genstand, der var meget langt nede i nærheden af et hus udenfor Esbjerg. Det var kl. 3

om morgenen. Genstanden var så langt nede, at man kunne kigge tværs igennem nogle huller eller vinduer i den.

De to unge mænd, som så genstanden over Amager, beretter, at den var sort med en mat glans. Det samme siger andre beretninger om flyvende genstande, der er set over Danmark.”

B.T.'s Bertel Thomsen anfører sidst i sin artikel den 8. juli:

”I forbindelse med Strandgaards og Ekvalls oplysninger – og billedernes angivelse – af ’landingshjul’ under ’tallerkenen’, kan det oplyses, at der for et års tid siden på Fyn er fundet aftryk på en mark efter en tilsvarende genstand. Da kunne man se tre fordybninger i jorden.”

B.T. mener, at Flyveledertjenesten i Kastrup Lufthavn tidligt om morgenen skulle have gode muligheder for at iagttage tallerkenen på deres radarskærme.

”Men det har vi ikke,” erklærer flyveledelsen. ”For vor radar begynder først at arbejde ved 6.30 tiden, og tallerkenen blev jo set kl. 4. Der foreligger endnu ikke til morgen beretninger i lufthavnen om, at man skulle have set genstanden der.”

Skepsis og undren

Med baggrund i B.T.'s beretning udsendte nyhedsbureauet Ritzaus Bureau (RB) den 8. juli et telegram om historien, der samme dag nåede forsiderne på stort set alle landets provinsdagblade.

Aarhus Stiftstidende bringer samme dag RB-meddelelsen, men tilføjer dog, at der er grund til at minde om, hvad observator Axel V. Nielsen 27. juni skrev i avisen:

”Jeg har aldrig haft noget af den art for øje, og astronomer ud over Jorden har af selvsyn heller intet oplevet.”

Aarhus Stiftstidende tilføjer skeptisk, at ”kaptajn-løjtnant H. C. Petersen i dag opholder sig i Skrydstrup og endnu ikke har set de billeder, han ifølge B.T. betegner som sensationelle ...”

Civilingeniør Leo Hansen, formand for og medstifter af Dansk Astronautisk Forening, siger til Berlingske Aftenavis 8. juli:

”Iagttagelsen lyder fornuftig. Man lægger mærke til, at der desværre ikke har kunnet opgives omtrentlige mål hverken for størrelse eller hastighed – af den grund, at højden var ukendt.

Jeg er mest tilbøjelig til at tro, at der har været tale om et forsøgsfly af en eller anden art. Både i USA og England eksperimenterer man med flytyper, som at dømme efter de skematiske tegninger, der er fremkommet af dem, i høj grad minder om såkaldte flyvende tallerkener. Og det skulle være mærkeligt, om ikke også russerne eksperimenterer med lignende flykonstruktioner.

På tegningerne, man har set af sådanne amerikanske maskiner, er tallerkenformen udpræget, og der er hverken propeller eller jetagregater at se. Fartøjet går i luften på den måde, at man ved hjælp af kraftige ventilatorer sender en luftstrøm lodret ned i jorden, og fremdriften vandret sker ved at luftstrømmen ledes ud gennem

dyser i siden, hvorved maskinen bevæger i modsat retning. Men jeg har af gode grunde ikke set detaljerede konstruktionstegninger af sådanne fly, og det er ren teori, når jeg siger, at det måske er sådan en maskine, der har været inde over Amager ..."

"Flyvende tallerkener tror De ikke på?" spørger Berlingske Aftenavis afslutningsvis.

"Ikke, hvis udtrykket indebærer, at de kommer fra andre end vor egen klode. Jeg er urokelig i min skepsis, måske indtil den dag – og den indtræffer næppe – da man fremlægger beviser for en sådan tallerkens landing, og for, at man har været i kontakt med de hypotetiske væsener. Om amerikaneren Adamski, der påstår, at han har fløjet med et rumskib vist

nok fra Venus, kan jeg sige, at den mand har en sprælsk fantasi ..."

Kommentarer fra myndigheder

Dagens Nyheder taler efter B.T.'s offentliggørelse med Flyverkommandoen i Vedbæk, der i DN 9. juli citeres om sagen:

"Vi lader nu vore radarstationer gennemgå alle observationer omkring det nævnte tidspunkt. Vi kan ikke sige, at vi tror på 'Flyvende tallerkener' – og heller ikke at vi ikke gør det, vi må blot have beviser for, hvad der har været, og det kan vi kun få ved at undersøge."

Flyverkommandoen føjer dog lige til, "at besøgende fra fremmede planeter regner man ikke rigtigt med".

I Forsvarets Forskningsråd siger ingeniør Fabricius, at han er ved at sætte sig ind i sagen – "men," siger han, "inden vi herfra kommer med nogen udtalelse, må vi nok have en lidt mere sagkyndig bedømmelse, end man får i B.T. Vi har imidlertid betydelig interesse for sagen, vi vil gerne kigge lidt nærmere på billeder og negativer og snakke med de to unge mennesker, der har set noget."

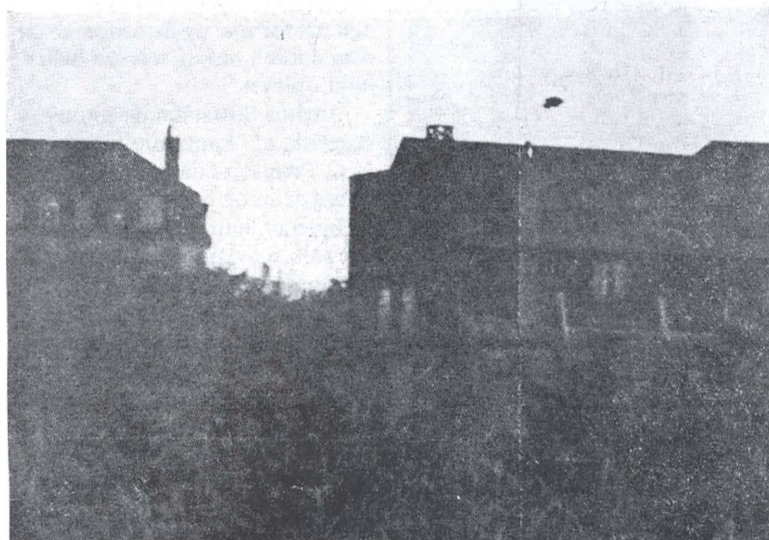
Overfor dagbladet Aktuelt uddyber Forsvarets Forskningsråd den 9. juli sagen og siger, at man ikke vil godtage noget, før der foreligger realiteter og henviser til, at man i USA har brugt 12 år til at undersøge spørgsmålet, uden at man af den grund kan sige noget afgørende. Aktuelt tilføjer, at der nu er rettet henvendelser til udlandet for at få undersøgt, om der udefra er sendt fly ind over Danmark. Det er sket, at NATO-fly uden forvarsel har krydset

Fra:
Berlingske Aftenavis 8. juli 1959.

Noget i luften, ingen ved hvad

To fortæller om foto af Amager-tallerken

Måske ukendt fly-type, siger Astronautisk Forenings formand

grænserne, men i sådanne tilfælde har det altid været fulgt af et eftervarsel.

Berlingske Tidende 9. juli nævner, at filmen blev fremkaldt under kontrol af B.T.'s fotograf Tage Nielsen, som bagefter erklærede, at der efter hans opfattelse ikke kunne være tale om et falsum. Berlingske Tidende går dernæst i sin dækning af historien "til tops" og spørger Flyvevåbnets chef, generalløjtnant Kurt Ramberg, om hans vurdering:

"Efter de fremkomne meddelelser har vi gennemgået alle vore observationer, men der er intet, som bekræfter de offentliggjorte billeder. Men det kan forklares med forskellige ting, atmosfæriske forstyrrelser eller så lav flyvning, at visse radarinstrumenter bliver knapt så effektive, de er ikke 100 % ufejlbarlige. Vi har givet vort materiale videre til Forsvarsstaben. Men foreløbig er der intet, som bekræfter hverken de unge menneskers beretning eller deres fotografiske optagelser."

Berlingske Tidende spørger videre: "Er der forekommet ting over dansk luftområde, som ikke kan forklares?"

"Indtil dette øjeblik ikke," lyder svaret.

"Der gisnes om forsøg med en ny type luftfartøj?"

"Det vil ikke være muligt at benægte, at der kan finde sådanne forsøg sted. Men heller ikke dette er bekræftet."

"Så er der kun rumskibene tilbage?" spørger Berlingske Tidende.

"Dem, der skulle komme til vor klode udefra? Det er jo igen noget helt andet, en tros-sag. Som sagt, der er indtil nu ikke konstateret hændelser i lufrum-

Generallojtnant Kurt Ramberg (1908-97), flyvevåbnets chef i 1959-62.

met herhjemme, som ikke kunne forklares," slutter generallojtnant Kurt Ramberg sin samtale med Berlingske Tidendes legendariske flyvemedarbejder Poul Westphall.

Dagbladet Aktuelt noterer sig den 9. juli, at Hjemmeværnet har et meldesystem, som dog kun fungerer under øvelser, hvilket betyder, at lavtgående, flyvende genstande godt kan bevæge sig ind over Danmark uden at blive registreret. Endvidere hedder det, at hverken Flyvevåbnets chef eller luftthavnsinspektør Akselsen i Kastrop Lufthavn nærer større tiltro til flyvende tallerkener i al almindelighed. Begge meddeler dagbladet, at det næsten altid viser sig, at der er ganske naturlige årsager til stede, selv om man naturligvis ikke kan afvise, at der i dette tilfælde foreligger noget mystisk.

Aktuelt beretter ellers i samme artikels overskrift, at "Det mystiske himmellegeme er set allerede ved midnat!" Det nævnes derefter (uden spor af kildeangivelse), at "der tidligere på natten observeredes et lignende fænomen over Nørrebro. Det blev set omkring midnat fra hjørnet af søerne og Frederiksborggade og bevægede sig ud imod Brønshøj." Jo, Aktuelt kan skam også være med, eller ...

Ekstra Bladet har i sin udgave den 9. juli en kort henvisning på forsiden til en artikel på side 5. Også Ekstra Bladet havde haft fat i chefen for Flyvevåbnet, generallojtnant Kurt Ramberg, som blev citeret i overskriften: "Vi er nødt til at tage rapporten om flyvende tallerken alvorlig. Kan ikke sige, at det er en fremmed magts fly, kun at det er gådefuldt."

I samtalen med Ekstra Bladet udtaler Kurt Ramberg:

"Vi har ikke oplevet en tilsvarende rapport før. Vi er nødt til at tage rapporten alvorlig. Tilsyneladende drejer det sig om troværdige menneskers iagttagelser."

"Foreligger der andre indberetninger om himmelfænomener over Amager end de to studerendes?"

"Ikke så vidt jeg ved. Vi har ikke selv observeret noget. Men vi har jo heller ikke radaranlæg i nærheden. Jeg må her tilføje, at et radarsystem ikke er 100 % effektivt. Det kan svigte, f.eks. hvis de flyvende genstande, som det synes at fremgå af de billeder, de studerende har optaget, flyver omtrent i hushøjde. At vi ikke har registreret noget, er altså ikke

ensbetydende med, at der ikke har været noget."

"Kan det dreje sig om fremmede magters fly på eksperimentalt stadium?"

"Det kan jeg ikke udtale mig om. Man kan ikke drage konklusioner på grund af det foreliggende. Men det er temmelig gådefuldt."

"Har man været i forbindelse med de andre NATO-lande om observationen?"

"Det kan jeg ikke udtale mig om."

"Vil iagttagelserne bevirke, at der bliver sat et større apparat i gang af forsvaret?"

"Det kan jo være, man kan overveje det. Hvis man ser lignende fænomener igen. Men i alt fald overvåger vi som sædvanlig lufrummet efter bedste evne."

Ekstra Bladet har også kontakten magister K.A. Thernøe, Københavns Universitets Observatorium. Han oplyser, at "observatoriet ikke har observeret himmelfænomener dagen i forvejen og heller ikke fået indberetninger udefra."

"Men det er måske ikke så mærkeligt, at vi ikke får indberetninger," tilføjer magister Thernøe, "vi astronomer er jo efterhånden kendt for at knalde alle de flyvende tallerkener, vi kommer i nærheden af! Ingen videnskabsmænd tror på flyvende tallerkener, hvis man med flyvende tallerkener mener fly fra fremmede kloder. Men naturligvis kan der være tale om flyvende genstande af ukendt type konstrueret her på Jorden i de tilfælde, hvor observationerne ikke er blevet forvekslet med hallucinationer. Så vidt jeg ved, findes der en rapport, der viser, at man kan forklare 90 % af de 'flyvende tallerkener'."

Ekstra Bladets artikel er i øvrigt illustreret med flere af datidens store hit blandt tallerkenfotos.

Naturligt nok når de to studerendes beretning også Danmarks Radios "Aktuelt Kvarter", hvor de ifølge Willy Wegners bog "UFOer over Danmark" uddyber deres beretning:

"Ja," fortæller Ekvall, "selv om man vel opfatter forskelligt, er vi temmelig enige om, hvad vi så. Min kammerat var så heldig at have sit kamera hængende på maven, klar til fotografering. Han så først tingesten, og da jeg hørte ham råbe: 'Hvad pokker er det?'

For 50 år siden

vendte jeg mig om og så genstanden. Om vi hørte noget? Ja, det hænger sammen med afstanden, men da den fløj lige hen over hovedet på os, hørte vi en... skal jeg sige sitrende, syngende lyd.”

Ole Strandgaard nævner, at det havde været svært at bedømme afstanden til objektet, men at det dog kom så tæt på, at de havde set en slags landingshjul under det.

”Jeg vil ikke sige, vi blev bange,” fortsatte Ekvall, ”men vi blev mærkelig til mode. Det virkede meget underligt. Vi har forsøgt at rekonstruere begivenheden, og vi så genstanden i cirka fem minutter. Den kom først imod os, så fløj den til siden og derpå nordpå. Så fotograferede min kammerat den igen over husene, og den kom atter hen imod os, hvorpå den forsvandt i meget stærk fart mod øst.”

Desuden tilføjer de to unge mænd, at de ikke tidligere havde beskæftiget sig med flyvende tallerkener, men at de som ornitologer vel havde en vis evne til at betragte himlen.

Senere får seerne i landets eneste fjernsynskanal i *TV Aktuelt* kl. 20 mulighed for at stifte bekendtskab med deres beretning og se deres billeder.

På landets avisforsider, men ak ...

B.T.'s stort opsatte tallerkenhistorie bliver efterfulgt af en noget mere afdæmpet tone, da de to studerende går til bekendelse, og man dagen efter må anvende overskriften: ”Holdt landet for nar”

B.T. beskriver den 9. juli sagen således:

”Efter at de i går i B.T. havde berettet om ’den flyvende tallerken’ over Amager, afslørede en af deres bekendte, at Jørgen Ekvall for en måned siden havde spurgt flere kammerater, om man ikke skulle lave et ’fupnummer’ med en flyvende tallerken. Det blev ved tanken. Ekvalls kammerater var klar over, at spøgen kunne blive drevet for vidt – således som den blev det i dette tilfælde.

Kammeraterne afslog at være med. Forleden kom Ekvall imidlertid i kontakt med Ole Strandgaard, og så blev tanken atter drøftet. Strandgaard gik med på idéen. De to unge mænd limede to plastic-tallerkener sammen, satte en hat af papir og træ på dem og forsynede dem med tre overskårne tennisbolde nedenunder.

I går hængte de den op mellem træer i Ballonparken, fotograferede i forskellige vinkler – og gik til B.T. med billederne. Filmen var således ægte nok. Der var ikke tale om ridsninger eller lignende i filmen. Men motivet var falsk.

Radio og fjernsyn og mange blade havde i går samtaler med de to unge mænd. Svedende viste de i fjernsynet, hvorledes tallerkenen var fløjet ind over Amager. Bagefter underskrev de en erklæring på tro og love om, at alt hvad de havde sagt til B.T., til radio og TV var sandhed. Erklæringen er i B.T.'s besiddelse.

En af deres kammerater syntes imidlertid, at spøgen var drevet for vidt. Da han hørte dem mere sig over deres ’spøg’, gik han dem på klingen, og i morges kl. 6,30 tilstod de over for B.T., at det hele var svindel.

’Det var svært for os at holde de løgnehistorier ud,’ siger Ole Strandgaard.

’Vi er jo ikke psykopater,’ tilføjede Ekvall.

’Vi ville bare lave en spøg,’ siger Strandgaard videre. ’Vi havde aldrig drømt om, at det ville gå så vidt. Det svenske fjernsyn havde inviteret os på tur til Stockholm i dag. Det bliver næppe til noget!’ Begge sagde: ’Vi er ikke kede af, at vi har gjort det. Vi synes, det var værd at vise, at man kunne binde et dagblad, radio og fjernsyn en sådan historie på ærmet. Men vi indrømmer, at vi ikke havde drømt om konsekvenserne.’

De var for gode

Berlingske Aftenavis beder den 9. juli Forsvarets Forskningsråd om en efterfølgende kommentar og beretter, at man der ville have underkastet de to unge studerendes fotografier og beretning en nærmere prøvelse. Kaptajn von Linstow siger:

”Nå, d’herrer har tilstået. Det har jeg personligt også regnet med, at de ville, og jeg troede ikke, at der overhovedet i forsvarret er nogen, som uden videre har taget deres historie for gode varer. Fotografierne i bladene var simpelthen for gode, når man tager i betragtning, at ’tallerkenen’ skulle have fløjet ’med rasende fart’, og at de to unge ikke havde specielt fotografisk udstyr. Men jeg må sige, at den spøg var for grovkornet...”

Berlingske Aftenavis spinder dernæst en ende på historien over to svindelsager fra London og Sverige, hvor unge mennesker skulle have forsøgt sig med sådanne tallerken-svindelnunre.

På åstedet

Aktuelt beskriver 10. juli 1959 mødet med Jørgen Ekvall i Ballonparken, hvor fotograferingen havde fundet sted dagen før. Ole Strandgaard er i dagens løb blevet hentet hjem til Lolland af en vred far, apoteker H.O. Strandgaard i Nakskov.

”Det er frygteligt,” sagde Jørgen Ekvall, da Aktuelt traf ham på det ensomme sted på Amager Fælled. ”Jeg har næsten ikke sovet i to døgn, og jeg har ondt i lungerne af at have røget så meget. Det gør jeg aldrig mere. Det var faktisk ikke vores mening, at det

Fra:
B.T. 9. juli 1959.

Holdt landet for nar

Ole Strandgaard og Jørgen Ekvall med den flyvende tallerken.

De to unge »tallerkenjægere« afslører, at deres billeder af »den flyvende tallerken« var fup – Vi kunne ikke holde løgnehistorierne ud, siger de

Radio-listerne, fjernsyn og B.T.'s læsere er blevet holdt for nar af de to unge mænd, stud. mag. Ole Strandgaard og elektriker Jørgen Ekvall, Artillerivej 63, København. I morges tilstod de, at deres beretning om »den flyvende tallerken« over Amager var fup.

Efter at de i går i B.T. havde berettet om »den flyvende tallerken« over Amager, afslørede en af deres bekendte, at Jørgen Ekvall for en måned siden havde spurgt flere kammerater, om man ikke skulle lave et »fupnummer« med en flyvende tallerken. Det blev ved tanken. Ekvalls kammerater var klar over, at spøgen kunne blive drevet for vidt – således som den blev det i dette tilfælde.

Kammeraterne afslog at være med. Forleden kom Ekvall imidlertid i kontakt med Ole Strandgaard, og så blev tanken atter drøftet. Strandgaard gik med på idéen. De to unge mænd limede to plastic-tallerkener sammen, satte en hat af papir og træ på dem og forsynede dem med tre overskårne tennisbolde nedenunder.

I går hængte de den op mellem træer i Ballonparken, fotograferede i forskellige vinkler – og gik til B.T. med billederne. Filmen var således ægte nok. Der var ikke tale om ridsninger eller lignende i filmen. Men motivet var falsk.

Radio og fjernsyn og mange blade havde i går samtaler med de to unge mænd. Svedende viste de i fjernsynet, hvorledes tallerkenen var fløjet ind over Amager. Bagefter underskrev de en erklæring på tro og love om, at alt hvad de havde sagt til B.T., til radio og TV, var sandhed. Erklæringen er i B.T.'s besiddelse.

de løgnehistorier ud, siger Ole Strandgaard.

’Vi er jo ikke psykopater,’ tilføjede Ekvall.

’Vi ville bare lave en spøg,’ siger Strandgaard videre. ’Vi havde aldrig drømt om, at det ville gå så vidt. Det svenske fjernsyn havde inviteret os på tur til Stockholm i dag. Det bliver næppe til noget!’ Begge sagde: ’Vi er ikke kede af, at vi har gjort det. Vi synes, det var værd at vise, at man kunne binde et dagblad, radio og fjernsyn en sådan historie på ærmet. Men vi indrømmer, at vi ikke havde drømt om konsekvenserne.’

skulle gå så vidt. Men lavinen rullede, og vi kunne faktisk ikke sige stop – det ene skridt tvang det næste med sig.”

”Fortryder I spøgen?”

”Om vi gør! Det er ikke ordet. Selvfølgelig vidste vi, at nogle ville blive narret, når vi lavede det nummer, men sagen tog en helt anden vending, end vi havde troet. Det, vi ville, var faktisk bare at bevise, at al den snak om de flyvende tallerkener er det rene fup.

Når vi kan lave sådan et nummer her på Amager Fælled, hvor der trods alt ikke er ret langt til andre mennesker, hvad kan ham Adamski så ikke lave, når han tager ud i ørkenen, og derefter hævder, at han har været oppe at flyve med en tallerken.”

”Var der slet ikke nogen, der havde mistanke i går?”

”Jo, manden fra Hærens Efterretningstjeneste var meget grundig. Ham vil jeg nødig udsættes for mere. Jeg tror faktisk, han var klar over, at det var et nummer. Nu er vi heldigvis fugleinteresserede i virkeligheden. Han stillede nemlig en række ornitologiske spørgsmål, som vi godt kunne klare.”

”Hvad følte I, da fjernsynet ringede?”

”Vi havde ingen chance for at sige nej. Svend Ludvigsen ringede og sagde, at vi skulle komme derind. Det kunne ikke gå stærkt nok, sagde han, så vi havde ikke andet at gøre end at tage en taxa og suse derind i en lynende fart. Men det var frygteligt at stå der foran kameraet og lyve for flere millioner mennesker. Vi svedte godt – det var jo noget af et nervepres.

Det svenske fjernsyn var også fremme med et tilbud. De ville sende os med en flyvemaskine til Stockholm bare for at få os på skærmen deroppe. Men det havde vi under ingen omstændigheder taget imod – vi ville selvfølgelig ikke gå og nyde den oppe i Stockholm, når det hele var et nummer.”

”Hvad sker der så nu?”

”Forhåbentlig ingenting. Vi har selvfølgelig fået en ordentlig omgang. Og vi indrømmer, at vi har fortjent det. Det værste var det med tro- og love-erklæringen. Jeg har læst den igennem nu bagefter. Det er sandelig ikke hyggelig læsning at se, hvad vi har skrevet under på. Men bortset fra den omgang, vi har fået, er vi blevet

Fredag 10. juli 1959

AKTUELT

Sådan er det at narre hele landet:

Mon ikke jeg kan få et job som tallerkenvasker?

Den ene af spøgefuglene fra Amager hentet til Lolland af sin far. Den anden har ikke sovet af nervositet i to døgn

Jørgen Ekvall fotografert på gerningsstedet. Mellom trætoppene hang tallerkenen i en snor.

To unge mennesker i studenterkollegiet Ballonparken havde det ikke godt med sig selv i går. Det var den 21-årige Ole Strandgård og den 23-årige Jørgen Ekvall, der dagen før narrede hele landet med en flyvende tallerken sat sammen af to plasticskiver og 4 halve tennisbolde. Ole Strandgård blev i dagens løb hentet hjem til Lolland af en vred far, apoteker H. O. Strandgård i Næskov, og Jørgen Ekvall søgte som andre gerningsmænd tilbage til østlandet for den foregående dags spøg. En spøg der i mellemtiden var blevet alvor – meget mere alvor, end de unge mennesker først havde drømt om.

— Det er frygteligt, sagde Jørgen Ekvall, da vi traf ham på det eneste sted på Amager Fælled. Jeg har næsten ikke sovet i to døgn, og jeg har ændt i langeme af at have sovet så meget. Det gør jeg aldrig

Vi fortryder nummeret

— Fortryder I spøgen?
— Om vi gør! Det er ikke ordet. Selvfølgelig vidste vi, at nogen ville blive narret, når vi lavede det nummer, men sagen tog en helt anden

selvfølgelig fået en ordentlig omgang. Og vi indrømmer, at vi har fortjent det. Det værste var det med tro- og love-erklæringen. Jeg har læst den igennem nu bagefter. Det er sandelig ikke hyggelig læsning at se, hvad vi har skrevet under på. Men bortset fra den omgang, vi har fået, så er vi blevet præt behandlet, så vi håber, at bygen nu driver over.

— Vil kollegiet foretage sig noget?
— Det tror jeg ikke. Vi har en mægtigt flink forstander, og kameraterne herude har også taget det meget roligt. Det er selvfølgelig enkelte, der siger, at vi har ødelagt Ballonparkens omdømme. Næh, det værste er, at jeg netop skald til at søge mig noget arbejde, og det bliver vel nok vanskeligt at få. Men hvis alle chancer glipper, men hvis man så skulle kunne få et job som tallerkenvasker. B. H.

Jeg kan vel blive tallerkenvasker?

Hvad skal der til sig?
— Forhåbentlig ingenting. Vi har

pænt behandlet, så vi håber, at bygen nu driver over.”

”Vil kollegiet foretage sig noget?”

”Det tror jeg ikke. Vi har en mægtig flink forstander, og kameraterne herude har også taget det meget roligt. Der er selvfølgelig enkelte, der siger, at vi har ødelagt Ballonparkens omdømme. Næh, det værste er, at jeg netop skal til at søge mig noget arbejde, og det bliver vel nok vanskeligt at få. Men hvis alle chancer glipper, mon ikke man så skulle kunne få et job som tallerkenvasker.”

Om forladelse

B.T.'s leder ”Om forladelse” den 10. juli var ikke til at tage fejl af:

”B.T. fik i går besøg af stud. mag. Ole Strandgaard, den ene af de unge amatør-ornitologer, der ved deres forfalskede billeder af et rumskib over Ballonparken på Amager havde ført B.T., læserne, lytterne og seerne bag lyset.

Ole Strandgaard sagde: ”Vi er oprigtigt kede af, at det, der oprindeligt var ment som en spøg, tog en udvikling, som vi slet ikke havde forudset, og som vi ikke kunne administrere. Vi var kommet så langt ud, at vi ikke turde springe af i farten. Nu bagefter kan vi begge to se, at det var rystende forkert, og vi giver både B.T. og bladets læsere en uforbeholden undskyldning. Samtidig vil vi gerne have lov til at betale det honorar tilbage, som bladet gav os.”

Efter dette har B.T. intet ønske om at gå videre med sagen. De 500 kr. går til indsamlingen til PUK's sommerlejr, og de unge menneskers undskyldning bringer vi videre med bladets beklagelse af at have bragt en sensation videre, der beroede på et falsum.”

Danmarks Radio ville heller ikke gøre mere ved sagen, men var dog ikke til sinds at udbetale honorar for det benyttede billedmateriale.

Fra: Aktuelt 10. juli 1959.

Fra:
B.T. 10. juli 1959.

Om forladelse

B.T. fik i gaar besøg af stud. mag. Ole Strandgaard, den ene af de unge amatør-ornitologer, der ved deres forfalskede billeder af et rumskib over Ballonparken paa Amager havde ført baade B.T., læserne, lytterne og seerne bag lyset.

OLE STRANDGAARD sagde: — Vi er oprigtigt kedede af, at det, der oprindeligt var ment som en spøg, tog en udvikling, som vi slet ikke havde forudset, og som vi ikke kunne administrere. Vi var kommet saa langt ud, at vi ikke turde springe af i farten. Nu bagefter kan vi begge to se, at det var rystende forkert. Og vi giver baade B.T. og bladets læsere en uforbeholden undskyldning. Samtidig vil vi gerne have lov til at betale det honorar tilbage, som bladet gav os.

EFTER dette har B.T. intet ønske om at gaa videre med sagen. De 500 kroner gaar til indsamlingen til PUK's sommerlejre, og de unge menneskers undskyldning bringer vi videre til læserne sammen med bladets beklagelse af at have bragt en sensation, der beroede paa et falsum. 10-2-59 B.T.

Fotografen var Nakskovit

Som tidligere nævnt når nyhedsbureauet RB's telegram den 8. juli 1959 om historien forsiderne på stort set alle landets dagblade. I Lolland-Falsters Venstreblade den 8. juli får forsiden dog et helt lokalt tilsnit: "Nakskovit fotograferede en flyvende tallerken", idet reaktionen åbenbart hurtigt finder ud af, at den ene af de studerende er søn af apoteker H.O. Strandgaard fra Nakskov.

Næste dag bringer Lolland-Falsters Venstreblade på forsiden en forkortet version af RB's nyeste telegram om sagen, der blot kort konstaterer, at Den flyvende tallerken var hjemmelavet. Ikke

alle dagblade bringer dementiet af tallerkenhistorien, da skibskatastrofen på Haderslev Dam med mange omkomne naturligt nok i dagene efter stærkt optager sindene overalt.

Mange dagbladskommentarer

Hele tallerkenhistorien gav anledning til mange ledere og luftning af alskens meninger i landsdækkende eller lokale dagblade.

Frederiksborg Amtsavis noterer sig den 11. juli, "at man ikke bør gøre grin med borgermusikken, men ... når andre har rystet flovheden af sig, kan det vist også siges, at man skal vare sig for at overdrive forargelsen over den

lovligt frække spøg. Helt uden baggrund var eksperimentet nemlig ikke. Vi har i tidens løb hørt så meget pjat om de flyvende tallerkener, at det er rimeligt at væbne sig med en vis skepsis, og da vi nu hørte de to spasmagere i fjernsynet, havde vi uægtelig en fornemmelse af, at der var fup med i historien. Det var nogle barnagtige svar, de opvartede med, og mere end én fjernseer har uden tvivl taget forbehold og undret sig over interview'ens mangel på evne til at kræve mere klarhed ..."

Lederen fortsætter: "Dette være kun sagt overfor det specielle tilfælde. Måske kommer der virkelig en dag flyvende en tallerken, man kan tage at føle på. Måske fra andre kloder. Måske kun fra vor egen, udsendt for at spionere eller udsendt for at volde skade. Der er jo efterhånden sket så meget mellem himmel og jord, at tvivlere ikke mere har gode dage. Det kan hænde, at en fræk spøg en dag viser sig for os som bitter alvor. Men i mellemtiden bør man nok trods alt lukke ørerne til for overfladisk snak ..."

Afslutningsvis hedder det i lederen: "Det klogeste, der er sagt om tallerkenerne, blev inden opklaringen af spøgen sagt til os af ingeniør Fabricius i Forsvarets Forskningsråd. Han sagde: 'Jeg kan ikke afvise, at de (tallerkenerne) eksisterer, men jeg kan på den anden side ikke godtage, at de gør, før der foreligger realiteter. Det meste af, hvad man hører om flyvende tallerkener, er så dårligt underbygget, at man i virkeligheden ved frygtelig lidt ...'

Denne udtalelse bør man nok tænke på også i fremtiden, når fantasier eller spøgefugle optræder med og uden fotografier."

"Grov spøg i smilets land" er overskriften på dagbladet Børsens leder den 10. juli, der "ikke har ondt af de kolleger, der var så ivrige efter at være med på noderne, at de ikke gav sig tid til at undersøge sagen ordentligt. Når vi i øvrigt beklager, at sagens karakter formentlig udelukker et retsligt efterspil, er det simpelthen fordi, vi mener, at man her har overskredet grænsen for det sømmelige."

Børsen peger senere i lederen på, "at de såkaldte 'tallerkensyn' ofte har en realistisk baggrund og sættes i forbindelse med nye militære opfindelser, som man har god grund til at tage alvorligt, og som i en given situation kan

Fra:
Lolland-Falsters
Venstreblade
8. juli 1959.

Nakskovit fotograferede en flyvende tallerken

Ole Strandgaard, 21-aarig apotekerson fra Nakskov tager sammen med en kammerat de første billeder i Danmark af en flyvende tallerken.

KØBENHAVN: To unge amatørornitologer, den 21-aarige stud. mag. Ole Strandgaard, søn af apoteker H. O. Strandgaard, Nakskov og den 23-aarige student, Jørgen Ekvall, København har tidligt i morges fotografert en flyvende tallerken hen over Amager.

De to unge mænd var ude for at fotografere fuglelivet, da de så en sort genstand over soya-kagefabriken paa Islands brygge. Genstanden stod lavt paa

himlen, den var kuppelformet med noget der minde om landingshjul nenedunder. Størrelsen og højden kunne de ikke fastslaa, med voldsom fart forgenstanden hen over ballonparken og de gamle skydebaner paa det inddæmmede areal ved Amager. Tre gange lykkedes det dem at tage billeder af genstanden og BT har fremkaldt filmen.

Formanden for SUFOI kaptajn H. C. Petersen

flyvestation Skrydstrup, betegner til morgen billederne som sensationelle. Det er de første tydelige tallerkenbilleder, der er taget i Danmark.

Den mystiske genstand fremtræder i BT's tre forskellige billeder som en mørk kontur mod den lyse morgenhimmel, — den har form nærmest som en klokke, der dingle i luften, men det er ikke muligt i klichegen- givelsen at se enkeltheder.

fremkalde panik og få en ikke altid lige koldblodig befolkning til at tabe hovedet. Og ingen kan vist nægte, at en sådan panik-situation lettere opstår, hvis offentligheden på forhånd er præpareret med tilsyneladende troværdige beretninger om mystiske forteelser i luften."

Sidst i lederen har Børsen det lønlige håb, "at pressen – og de mere officielle nyhedsformidlere – måske vil drage den lære, at man også kan være for ivrige med i huj og hast at få publiceret, hvad man på forhånd ved er godt stof. Den omstændighed, at et bredt publikum med hud og hår sluger visse nyheder af sensationel karakter bør tværtimod foranledige, at man behandler sådant stof med særlig kritik. Kunne dette blive følgen af denne tallerkenrejse i smilets land, ville i hvert fald noget være nået. Men vi tvivler!"

Aarhus Stiftstidende konstaterer i sin leder den 11. juli, "at eventuelle efterlignere næppe vil blive taget alvorligt de første otte dage ... men derefter er der formentlig frit slag igen."

Dernæst tager avisen H.C. Petersen og SUFOI ved vingebenet:

"Man må i al fald på forhånd kunne vide sig sikker på, at kaptajnløjtnant H.C. Petersen, Skrydstrup, og hans 'organisation' (SUFOI kaldet, men det er ikke nogen underafdeling af FN) vil give 100 pct. tilslutning også til kommende historier, således som kaptajnløjtnanten gjorde det, da han (telefonisk) fik forelagt Amerigenerationen af B.T.'s rumkyn-dige medarbejder.

Skal man tro denne medarbejder, så har H.C. Petersen uden videre erklæret, at stud. mag.'ens og elektrikerens 'billeder' var 'beviset' for rigtigheden af de rapporter, som Petersen-organisationen har liggende i stabler af. Og man vil nu være fristet til at drage den slutning, at når beviset viste sig at være svindel, så er resten af SUFOI-samlingen det såmænd også, hvorfor man kan føle sig frigjort fra enhver forpligtelse til oftere at beskæftige sig seriøst med H.C. Petersen og hans bulletiner."

Aarhus Stiftstidende er også inde på det militære aspekt og skriver videre i lederen:

"Man skal ikke være tallerkenfantasi for at have en fornemmelse af, at der også i luftrummet over Danmark af og til forefindes flyvende objekter af mystisk ka-

rakter. Det er ikke nogen hemmelighed, at mere end én stormagt eksperimenterer med meget hurtige 'flyvemaskiner', der i det ydre ikke minder stort om et normalt fly ..."

Også Aarhus Stiftstidende slutter sin leder af med et håb for fremtiden:

"Noget ville være vundet, dersom konsekvensen af hele affæren kunne blive, at man næste gang lader sådanne sager ligge, indtil der er ført kvalificeret bevis for deres troværdighed. Skete dette, ville de flyvende tallerkener forsvinde sporløst fra dansk presse. De ville ikke blive savnet."

Ingen omtale i UFO-Nyt

Man kunne tro, at sagen ville have fået en ekstra kommentar fra daværende kaptajnløjtnant H. C. Petersen, der endnu nogle år var formand for SUFOI og ellers skrev flittigt i SUFOI's tidsskrift *UFO-Nyt*. Men ikke en lyd. Han mente åbenbart, at sagen – og måske han selv – havde fået så rigelig med omtale!

Ideologisk slagsmål

Allerede den 8. juli, samme dag som B.T. bringer historien, tager dagbladet Informations legendariske redaktør Børge Outze den militære og politiske side af sagen op i en omfattende leder med overskriften "Tallerkener og raketter", hvor han bl.a. kommer ind på "Forsvarets Forskningsråds arbejde med de mange rapporter om 'flyvende tallerkener' og andre sære genstande med og uden marsmænd og venusdamer ombord, som folk mener at have iagttaget ..."

Outze anfører videre, "at sagkyndige siger, at 50 pct. af rapporterne kan 'opklares' af militæret selv, d.v.s. man bliver klar over, hvad det er, der er iagttaget. Det har oftest vist sig at være normale flyvemaskiner, iagttaget under særlige meteorologiske forhold. Næsten – men kun næsten – alle de andre rapporter kan astronomerne give en forklaring på ... Men tilbage bliver nogle få rapporter, der ikke lader sig forklare, og de er nu genstand for meget grundige undersøgelser, foretaget af videnskabsmænd med militær viden ..."

Efter at have taget misteltenen i ed med sætningen, "og er fotogra-

fierne ikke det rene fup, er man kommet et stort skridt videre mod opklaring," tilføjer Outze, "at den militære sagkundskab opererer ikke med forestillinger om rumskibe og marsmænd, men mener, at fænomener, der ikke er udslag af fantasi og ønsker om at se noget mystisk, er højest jordbundne, in casu bundet til forsøgsbaser på en eller flere stormagters territorium ..."

Outze er ikke i tvivl: "Der foregår utvivlsomt militære eksperimenter hen over hovedet på os alle."

Og får man dette klarlagt, mener Informations leder, at det så måske vil mildne det politiske klima omkring den amerikanske våbenleverance til Danmark. I første omgang den helt aktuelle problemstilling omkring løsningen af Nike-raketterne, der skal anvendes til bl.a. Københavns raketforsvar. Løsningen af de 12.000 tons materiel er omdirigeret til Århus, da havnearbejderne i Københavns Havn ikke ønsker at have med ammunition at gøre.

Kold krig i sommervarmen

Børge Outzes meninger i Informations leder giver straks grobund for et ideologisk koldkrigs-slagsmål midt i sommervarmen:

Dagbladet Land og Folk kommer på banen med indtil flere artikler i dagene efter, hvor man harcellerer over, "hvad flyvende tallerkener kan bruges til" (rent politisk forstås). Land og Folk efterlyser også hver eneste dag en ledende artikel fra B.T. med undskyldninger og beklagelser for de sensationer på det udenrigspolitiske område, som B.T. jævnlige bringer.

Den 10. juli nævner Land og Folk i en artikel om svindelsagen bl.a.:

"Alt dette postyr kunne være undgået, hvis B.T.s ansvarlige ledelse havde været i besiddelse af den nødvendige ansvarsfølelse. For ledelsen kan ikke være uvidende om, at medarbejderen, der redigerede de to unge menneskers 'rapport', journalist Bertel Thomsen, ligefrem er specialist i røverhistorier om flyvende tallerkener. Da han for nogle år siden arbejdede i Kolding, var han hovedleverandør til presse og radio af 'beretninger' om flyvende tallerkener i Sønderjylland, og det var beretninger, der notorisk var

lige så frit opfundne som Amagerhistorien.”

Signaturen Leif fortsætter i Land og Folk:

”Skal nogen undersøges og i givet fald tiltales, må det således være B.T. selv og ikke de unge mennesker. For hvis det er dem, og ikke f.eks. hr. Bertel Thomsen, der er den egentlige ophavsmand til hele skrønen, er det et nyttigt kup, de har gjort: De har afsløret NATO-prensens løgnagtighed og dens samvittighedsløse udnyttelse af selv den mest usandsynlige historie i oprustningens tjeneste.”

I et af indlæggene i Land og Folk den 11. juli noteres det, at ”det var en grov spøg, de unge mennesker serverede, og nogle mener, at de burde straffes hårdt. Historien fløj verden over og har nok både herhjemme og andre steder slidt på nerver, der i forvejen er hårdt medtagne af den kolde krig, og den har vakt uro i NATOs efterretningsvæsen. Og ikke uden gysen mindes man, at en flok vildgæs for et par år siden var ved at starte en atomkrig, fordi NATOs radarskærme forvekslede dem med sovjetiske bombefly.”

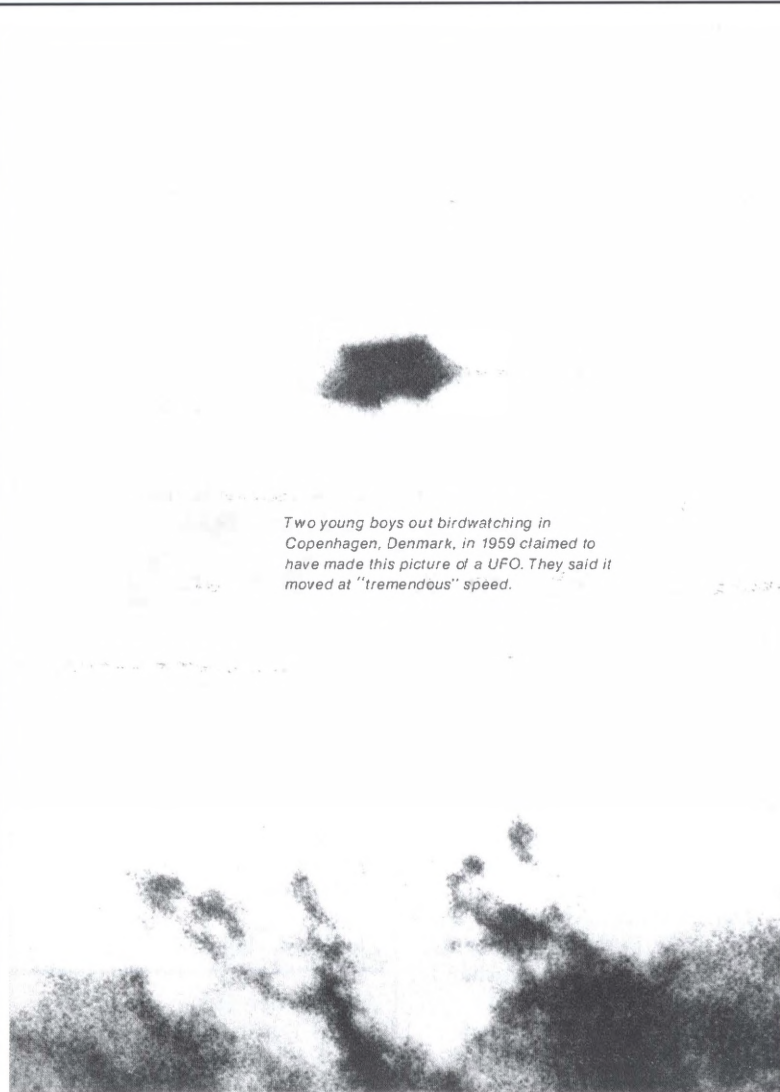
I Land og Folk den 12. juli skriver Hans Kirk i klummen ”Afgens debat” endnu et indlæg i polemikken med Børge Outze fra Information.

Hans Kirk nævner om B.T.-historien, ”at sensationen da også gik videre til den øvrige presse, som lagde megen vægt på, at tallerkenen havde bevæget sig mod øst. Mod øst ligger nemlig Sovjetunionen, og meget kunne vel derfor tyde på, at tallerkenen var for hjemadgående efter at have udspioneret både Kastellet, Værløse flyveplads og Stevns-fortet og muligvis andre steder, hvor de dyre militære hemmeligheder fjæler sig.”

Længere nede i klummen spørger Hans Kirk, ”hvorfor man åbenbart i fuldt alvor er parat til at acceptere den ungdommelige spøg.” Og Hans Kirk giver selv sit svar:

”Vor trofaste ven Outze er i sin alt for store iver kommet til at røbe det. Kan man med nogen sandsynlighed hævde, at der har vist sig nye angrebsvåben over Danmark, vil det være muligt for det Outze'ske agentur med endnu større hysteri at kræve atombevæbning og tyske baser.”

Jo, skrivemaskinetasterne var

Two young boys out birdwatching in Copenhagen, Denmark, in 1959 claimed to have made this picture of a UFO. They said it moved at "tremendous" speed.

Sådan præsenteres Amager-svindelfotoet i det amerikanske magasin "Look"s ufo-særudgave fra 1967.

næsten glødende i debatten om den kolde krig. Og den mere eller – måske især – mindre flyvende tallerken kunne åbenbart bruges til meget.

Læserbreve

Naturligvis var læserbrevsskribenterne på pletten rundt om i landet, men mest i B.T. Nogle mente, at ”de unge mennesker havde fortjent et par gode arbejdslussinger”, andre ”at det havde været alle tiders spøg”. Et læserbrev var inde på, ”at Ole Strandgaard og Jørgen Ekvall skulle hænges op mellem de samme to træer i Ballonparken, men det skal helst være i maveskindet”.

Flere var i tidens ånd inde på de unge menneskers skægvækst, og en af læserbrevsskribenterne opfordrede naturligvis til en gang barbering, ”og så til i øvrigt at opføre sig som normale borgere”.

Det rimer i sommervarmen

Trolden Teddy lover i dagbladet Information den 8. juli, ”at han aldrig mere skal antyde, at de folk, der laver B.T., ikke har opfundet den dybe tallerken”.

Flere andre dagblade er også på den poetisk/satiriske bane. Under overskriften ”Flyvekuller” skriver Mogens Dam således fire vers om sommervarmens tallerkenspøg, der med tilhørende tegning af Otto F. offentliggøres i Dagens Nyheder den 10. juli.

Aflivning ikke nem

SUFOI har ved forskellige lejligheder gjort opmærksom på sagens rette sammenhæng bl.a. ved historiens 10-års jubilæum i 1969. Alligevel har billederne efterfølgende været anvendt forskellige steder ud fra en ide om, at de skam var ægte. Således anvendte det amerikanske tidsskrift *Look* et af bil-

lederne i ufo-specialudgaven udgivet i 1967 i anledning af 20-års jubilæet for ufoernes "fødsel" ved Kenneth Arnolds berømte observation af 9 lysende skiver i sommeren 1947. Billedet blev endda anvendt i et afsnit med overskriften "Nå, tror du mig så?".

I 1983 udkom svenskeren Boris J. Lungquists bog "Flygande tefat – kosmiske rymdskepp" med undertitlen "Ny forskning omkring ufo-mysteriet". Der er i hvert fald ikke tale om særlig grundig efterforskning af billedmaterialet, da netop et af Ole Strandgaards fotografier fra Ballonparken i 1959 bringes med en tekst om, at billedet er taget af en dansk ornitolog på Amager uden for København den 16. juni 1954. End ikke datoen er rigtig, som Willy Wegner påpeger i sin bog "UFOer over Danmark".

Preben Wilhjem om Ballonparken

Politikeren og forfatteren Preben Wilhjem beretter i sin bog "Fra min tid" meget levende og interessant om de studerendes liv i træbarakkerne i kollegielejren Ballonparken, hvor han selv boede, da tallerken-historien dukkede op. I bogen har forfatteren også givet sin version af episoden, hvor Ballonparken kom på forsiden af landets aviser. Det blev dengang nævnt i pressen, at en af Ole Strandgaards og Jørgen Ekvalls bekendte gik dem på klingen og fik dem til at gå til bekendelse.

Det er derfor nærliggende at spørge Preben Wilhjem, om det skulle være ham, der havde diskuteret sagen med dem. Men det var det nu ikke, fortæller han for nylig i en mail til SUFOI:

"Det var ikke mig, der afslørede joke'en – som jeg husker det, ærgrede jeg mig tværtimod over, at de ikke løb linen ud, i hvert fald indtil nogle af autoriteterne havde dummet sig."

Modellen på Pressemuseet?

Efter svindelnummerets offentliggørelse skrev Politiken i en leder den 10. juli bl.a.:

"Efter sådan et styrtdyk fra stratosfærens regioner til køkkenets er det al ære værd, at B.T.'s redaktør kan bevare besindelsen. Han udtaler, at det vil være umenneskeligt at anlægge sag mod de to spøgefugle, der nemt kan få hele deres fremtid ødelagt.

Vi synes, at han hermed viser en smuk resignation, som udover at redde de to unge mennesker fra fortabelsen også hindrer, at han selv og hans blad får flere tallerkener at klinke. Vist er det pænt af ham.

Endnu kønnere ville det være, om han erhvervede tallerkenen og skænkede den til Pressemuseet, hvis hidtil kosteligste klenodie den ville være. Folk ville storme til for at se, hvordan en rigtig sensation ser ud, og hvor lille en stor nyhed kan være i virkeligheden."

Inden historiens 10-års jubilæum i 1969 lykkedes det mig at lokalisere tallerkenmodellen via redaktionssekretær Carl W. Kittelmann fra Ny Dag i Nakskov. Hans bror Viggo H. Kittelmann var redaktør på B.T., hvor modellen stadig stod på skrivebordet som en kraftig reminder.

Til et møde i SUFOI's ledelse lykkedes det mig at låne modellen, så vi ved selvsyn kunne konstatere, hvad der kunne skabe så stort postyr i medierne. Modellen blev naturligvis pænt afleveret igen og endte faktisk sine dage på Pressemuseet. Det vil sige, det gjorde den åbenbart ikke, for da

jeg for et par år siden efterlyste den på Danmarks Mediemuseum, der nu har til huse på 3. salen i Brandts Klædefabriks gamle produktionslokaler i Odense, fik jeg at vide, at modellen ikke længere fandtes i samlingerne. Museet har ført en omtumlet tilværelse og delt lokaliteter med Journalisthøjskolen i Århus i en længere periode. Herunder er modellen åbenbart bortkommet. Så tallerkenen er fløjet ...

Nutidig interesse i sagen?

Når sagen stadig i dag har min personlige interesse, så skyldes det flere ting.

Svindelnummeret har rent faktisk 50 års jubilæum i år, og det kunne være interessant at stille en af hovedpersonerne en række spørgsmål. Desværre har den nu pensionerede Ole Strandgaard ikke ønsket at lade sig interviewe i forbindelse med "jubilæet". Sagen giver ellers et glimrende indblik i pressens, myndigheders, forskeres og forskellige instansers daværende indstilling til tingene, og den viser et tidstypisk billede af forlø-

Erling Jensen, SUFOI's formand i perioden 1970-75 med den fotogene Amager-ufo. (Fotos: Ole Henningsen)

bet af en sådan sag i lyset af den absolut kolde krig.

Jeg fandt historien utrolig interessant allerede i 1959, da Ole Strandgaards far var apoteker i Nakskov, og min daværende arbejdsplads faktisk lå på den anden side af gaden.

Historien var endvidere efterfølgende den direkte årsag til min kontakt til H.C. Petersen og dermed til organisationen SUFOI – en interesse i og et personligt engagement i undersøgelse af ufo-beretninger, der foreløbig har været i 50 år!

Anvendte kilder udover de i teksten nævnte:

Ole Henningsen: "Tallerken-svindelen holder 10 års jubilæum", *UFO-Nyt* nr. 6/1969
 "Flying Saucers", *A Look Special*, New York 1967
SUFOI-Reporter, No. 3, Vol. 1, 1969
Billed-Bladet, 9. marts 1978
 Willy Wegner: *UFOer over Danmark*, bind 1, 1989
 Willy Wegner: *UFO-bogen*, "Mysteriet i Ballonparken", www.skeptica.dk

Ole Henningsen med B.T. avisudklippene, der satte gang i en personlig ufo-interesse, der nu har rundet det første halve århundrede.

(Foto: Ole Henningsen)

Preben Wilhjelm: *Fra min tid*, Gyldendal 2005

Forfatteren Torben Lange boede også i Ballonparken i 1950'erne og giver et levende insidert billede

af hele hændelsesforløbet i sine erindringer "Historien om en idiot – fortalt af ham selv", Borgeren 1996. □

I kølvandet på arkivets offentliggørelse

Offentliggørelsen af Flyvevåbnets ufo-arkiv i januar 2009 gav anledning til en række henvendelser til SUFOI.

Haubro, 9600 Års, 8. november 2002

En lærer fortæller om en oplevelse fra efteråret 2002:

"Jeg var i dag på Flyvevåbnets hjemmeside og læste, at ufo-arkiverne var åbnet.

Det kiggede jeg lidt på og havnede på jeres side og kom så til at tænke på den oplevelse, jeg havde som lærer med mine elever nogle år tilbage. Jeg fandt den – det er observationen ved Haubro 8/11 2002, og jeg var den lærer, der omtales i denne beretning fra SUFOI's observationsliste."

Natten til fredag var nogle skoleelever på et natløb. Lidt over midnat var der stadig to grupper ude i terrænet, og da de kom hjem, fortalte de uafhængigt af hinanden stort set den samme historie til deres lærer. De to grup-

per elever havde ikke haft kontakt med hinanden undervejs, så derfor er det meget interessant, hvad de havde at fortælle.

Observation fra gruppe 1: Ca. 00.20 befinder gruppen af elever sig 300 m vest for Haubro byskilt på den vej, der fører mod V. Hornum. De er fire mand i gruppen. Pludseligt kommer der et skærende hvidt lys. De kigger op, da de tror, at de bliver blændet af en bil, men da der ingen biler er, kigger de rundt.

I retning af Farsø by ser de nu noget, de beskriver som et stjerneskuksagtigt fænomen. En lang lysende pind som suser gennem himlen og standser et par sekunder på himlen i retning af Farsø. "Hele himlen var lyst op," som de udtrykker det, "men der var fuldkommen stille." Efter et par sekunder fader lyset ud og bevæger sig hastigt væk.

Observation fra gruppe 2: Gruppe 2 befinder sig ca. 500 m fra rundkørslen mellem Haubro og V. Hornum, i retning mod Haubro. Klokkeren er ca. 00.20. Pludselig bliver de blændet af et skarpt hvidt lys. Tre gruppemedlemmer går ud fra, at det er en modkørende bil med langt lys, så de kigger ned for at bevare deres nattesyn. Det sidste gruppemedlem bemærker, at der ingen bil/lygter er, og vender sig derfor rundt for at finde en forklaring.

Da han drejer sig, ser han noget ligesom et stjernesku, "en slags lang lysstriben, nærmest som en stang på 1 m og 15 cm bredde, som den så ud derfra, hvor jeg så den." Det standser kort i retning ind mod Farsø og hænger på himlen 2-3 sek. Han tænker først på stjernesku og kornmod, men dette er bare helt anderledes, som

han siger. Hele himlen er lyst op som ved magnesiumlys, forklarer han. Efter et par sek. forsvinder lyset. De øvrige i gruppen når ikke rigtig at opfatte, hvad lyset er. De sekunder episoden varer, tror de hele tiden, en bil er på vej, men alle bemærker de et skærende lys og undrer sig over, at der hverken kommer en bil, eller at de ikke kan høre en bil.

De to grupper har gået med ca. 2-4 km mellemrum, og har ikke kunnet fortælle historier til hinanden. Da den første gruppe kommer hjem, fortæller de deres historie.

Efter ca. en halv time kommer næste gruppe ind. En fra gruppen siger med det samme: "Nu skal I bare høre om noget vildt underligt." Læreren stopper dem med det samme og siger til de andre: "Nu skal I sidde helt stille, ingen må kommentere noget, før de har fortalt færdig." Dette gør læreren, da han selv synes, at det nu bliver lidt interessant og ikke vil have, at de sidder og påvirker hinanden med hver deres historie.

Den sidste gruppe ved derfor ikke, at den første gruppe lige har fortalt en historie, svarende til den, de nu selv fortæller. Bagefter spørger læreren, om det ikke var laserlys eller en raket eller sådan noget, men de kigger på ham, som om han helt har misforstået noget, og siger igen: "Nej, nej! Det her var helt anderledes. Det var bare meget større, alt var lyst op."

Den omtalte lærer fandt altså omtalen på SUFOI's hjemmeside og kommenterer i 2009:

"Hvordan observationen er kommet til jeres kendskab, ved jeg ikke, men jeg ved, at der var flere, der havde observeret fænomenet, end blot mine elever. Jeg har ikke rigtigt noget forhold til, om ufoer eksisterer eller ej, men da deres observation var interessant, fulgte vi det.

Det interessante var netop, at observationen var lavet af to helt forskellige grupper, og at begge grupper var påvirkede. De havde helt klart set noget uforståeligt. Derfor kontaktede vi de lokale aviser. Jeg kan ikke huske, om det var for at høre, om der var flere, der havde observeret, eller om det var for at fortælle, men vi kontaktede dem i hvert fald.

Så vidt jeg husker, var det en lokal avis, måske en ugeavis, i Farsø, som skrev en notits om sagen. Og

nu bliver min hukommelse tynd, men enten var det i notitsen, en opfølgende notits eller i en samtale med journalisten, at det fremgik, at fænomenet også var observeret af mere end en person i Farsø. Jeg kan ikke huske, hvordan det var, men da vi kontaktede avisen, kom det altså frem, at fænomenet var observeret af andre, og at beskrivelser om tidspunkt, position, bevægelse, udseende m.v. var helt i overensstemmelse.

Jeg tænkte, at dette kunne være interessant, selv om observationen er 'gammel'. Observationen er jo tidsfæstet, så det er sikkert en simpel sag at dykke ned i et avisarkiv og få de sidste detaljer med. Jeg synes også at huske, at der var kontakt til Ålborg Flyvestation, og at de afviste, at der havde været aktivitet med lavtgående fly, men som sagt kan jeg ikke huske, hvordan og hvem der talte med hvem. Dog må der være en notits om en forespørgsel i tiden lige efter i en logbog på Ålborg Flyvestation – i hvert fald hvis der er procedure for at lave noter om sådanne henvendelser.

Nå, det var det hele. Jeg synes lige, I skulle have det hele med. For mig var det jo interessant, for der var ingen tvivl om, at observationen var rigtig. Det blev helt uden koordination fortalt af to grupper, som, jeg ved, umuligt kunne have været i kontakt med hinanden. Det var dog også sådan, at jeg ofte tog gas på mine elever, og derfor kunne dette også have været et udtryk for, at mine elever havde aftalt alt på forhånd for at tage gas på mig.

Men eleverne var tydeligt påvirkede af oplevelsen, og derfor gik jeg videre med det. Og det viste sig så også, at beboere i nabobyen Farsø havde observeret det samme. Derfor: Fænomenet var der. Men hvad var det? Med denne information om, at der må være nedskrevet noget i Farsø på lokalavisen/ugeavisen, og at noget sikkert er noteret på Flyvestation Ålborg om vores forespørgsel, slutter jeg herfra."

SUFOI's kommentarer:

Umiddelbart ses der ingen omtale af observationen i Flyvevåbnets såkaldte ufo-mappe. En søgning på begrebet "ufo" hos Farsø Avis giver samme negative resultat, og almindeligvis har vi i SUFOI efterhånden desværre ikke ressourcer til at dykke ned i ældre avisarkiver i sådanne sager.

Selv om der evt. har været noteret noget ned i en vagthavendes log på FSN Ålborg, så er et sådant arkiv rent praktisk næppe muligt at kigge i.

Yderligere detaljer i rapportmaterialet ligger formentlig i SUFOI's rapportarkiv, som p.t. er placeret hos Arkivet for UFO-forskning (AFU) i Sverige med henblik på at blive scannet og registreret. Et kæmpearbejde, som SUFOI desværre ikke selv har haft mulighed for med de forhåndenværende ressourcer. Der er derfor ikke mulighed for på nuværende tidspunkt at undersøge dette materiale for evt. at hente yderligere oplysninger frem i sagen. Men måske kender *UFO-Nyts* læsere til yderligere detaljer?

Strimler af sølvpapir fundet ved Nr. Løgum

En læser i Løgumkloster skriver til SUFOI:

"Jeg læser med interesse, at FTK's ufo-mappe er blevet gjort offentlig, men desværre kan jeg ikke finde svar på mit spørgsmål dér, da det er af ældre dato.

Jeg husker det som efteråret 67, 68 eller 69. I en periode fandt vi børn nogle sølvpapirstrimler i små totter. De lå overalt, på marker, i skoven, langs veje osv. Det lignede lametta, som vi kender det fra juletræet, blot lidt finere. Det lå ikke tæt, men vi fandt noget hist og her. Der var ingen, der kunne svare på, hvor det kom fra.

Det er åbenlyst for mig, at det stammer fra et fly. Tabt eller kastet ud. Min teori er, at det var en moderne form for "Windows", kendt fra 2. verdenskrig, hvor det blev brugt af RAF til at forvirre de tyske radarer.

Det kunne være en NATO-test af vores eget radarsystem, eller havde vi besøg af et WAPA fly? Den gang var der ofte store militærøvelser i efteråret, 'efterårsmånøvrer'. (WAPA = Warszawapagten/red.)

Stedet for observationen er Nr. Løgum, beliggende 5 km nord for Løgumkloster, 25 km SV for Flyvestation Skrydstrup! Har I et svar eller en henvisning til nogen, jeg kan spørge, vil jeg være jer meget taknemlig."

Svar: Vi er i SUFOI overbevist om, at ovenstående skribent har ret i sin formodning om, at der har været tale om såkaldt radarchaff.

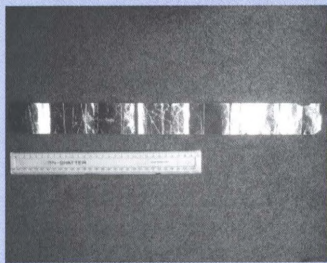
Chaff

Chaff (amerikansk slang for hakkelse), oprindeligt kaldet Window af briterne, og Düppel af det tyske Luftwaffe under 2. verdenskrig, er en radar modforanstaltning, i hvilken fly eller andre mål spreder en sky af små, tynde stykker aluminium, metalliserede glasstykker eller plastic. Det kan være som jamming af fjendtlig radar eller som forsvar mod radarstyrede missiler.

Det blev anvendt første gang under 2. verdenskrig, hvor englænderne brugte det til at vildlede tyske radarstationer. Man sendte nogle få fly ud i et område og lod dem lægge et window. Dette kom på de tyske radarskærme til at se ud som meget store formationer af bombefly. Således lokkede man de tyske jagerfly til et område uden fly, så man kunne sende bombeflyene ad en anden rute.

For at chaff'en skal have god effekt, bestræber man sig på, at den hurtigt skal spredes ud. På fly monteres chaff-udfælderne derfor som oftest på steder, hvor turbulensen er størst, fx nær vingespidsen. Fra skibe skydes chaff'en ud med granater eller raketter, hvorfra de spredes med en lille sprængladning.

Kilde: Wikipedia

Eksempel på såkaldt "chaff" her i form af en stor aluminiumsstrimmel.

8700 Horsens 23. april 2009

En observatør (JHE) fra Horsens beretter:

"Det var torsdag eftermiddag, jeg var lige kommet hjem fra arbejde, og ungerne legede udenfor i det gode vejr. Efter lidt tid sad

jeg og kiggede op på en næsten skyfri himmel. Her får jeg øje på en stor ørn af en slags. Jeg henter min håndkikkert for at studere den nærmere, da der er en del tumult i luften fra en masse andre fugle.

Mens jeg står og kigger mod nord efter fuglen, får jeg øje på et hvidt objekt i kikkerten. Først tror jeg, det er et fly, da det ca. har samme størrelse. Klokken er ca. 16.15, og jeg står og kigger mod nord ca. 10 grader over horisonten. Objektet bevæger sig med ca. samme hastighed som et rutefly, fra nord mod syd. Efter lidt tid undrer det mig, at man ikke kan se vinger, men at det bare ligner en hvid skive. Da objektet når op ca. 30 grader over horisonten, stopper det op og står helt stille. Objektet står og wobler lidt, og det ser ud til, at det er en skive, der vender skiftevis den flade side til og står på højkant.

Det er svært at skyde på en størrelse, da det er umuligt at bedømme højden, men den har ca. samme størrelse som et rutefly. Efter at objektet har stået stille i et par minutter, begynder det at accelerere og flyve hurtigt længere op på himlen.

Pludselig kommer der 6 små objekter og indhenter det store objekt. Disse objekter er helt metalblanke og skinner i solen, modsat hovedobjektet, som er hvidt. Disse små objekter er ca. 1/4 størrelse af hovedobjektet. De "danser" om hovedobjektet som en bisværn, og hovedobjektet stopper nu helt op. Lige da hovedobjektet stopper, stiller alle de små blanke objekter sig rundt om det store med nøjagtig samme afstand til hinanden og til det store objekt, som på en urskive hvor det store objekt er i midten. Sådan står de fuldstændig stille i ca. 5 min. Min kone når også at låne kikkerten og ser også både den store hvide og de små metalobjekter.

Jeg ser min chance til at ringe til min far, som, jeg ved, også har en kikkert, jeg får ringet ham op uden at miste dem af syne, hvis man kigger med det blotte øje, kan man kun lige ane dem. Efter en del forvirring om, hvor objekterne befinder sig, finder han dem endelig, og vi står nu begge og kigger på dem og snakker om, hvad det kan være.

De små objekter begynder nu at bryde op og flyver alle sammen væk, undtagen 2. Disse 2 objekter følger nu det store, som igen er begyndt at flyve. Objektet flyver lidt frem og tilbage og flyver til sidst langsomt tilbage mod nord. Her støder et par mere af de små objek-

ter til, så de nu er 1 stor hvid og 4 i blank metal.

Nu vender den store om og flyver igen mod syd. Da den er næsten over hovedet, lægger jeg mig ned på græsplænen for bedre at kunne se. Men jeg kan ikke finde den i kikkerten, og heller ikke med det blotte øje. Jeg ringer igen til min far, for at høre om han stadig kan se noget. Han fortæller, at han så objektet vende ca. 90 grader og flyve mod vest, hvorefter også han mister det af syne.

Jeg har absolut ingen forklaring på, hvad det kan være. Jeg diskuterede det selvfølgelig en del med min far. Vi snakkede om, hvorvidt det kunne være en ballon eller en helikopter. Der ligger en helikopterskole lige uden for Horsens, og vi er vant til at se dem flyve rundt. Men lige meget, hvilken forklaring vi kom frem til, så kunne vi på ingen måde få det til at passe. Når de små metalobjekter fløj rundt, var det med meget høj hastighed ca. 4 gange hurtigere end rutefly.

Desværre kunne det hele kun lige skimtes med det blotte øje, så derfor er det jo ikke så sandsynligt, at andre har set noget, men det vilde da være spændende at høre jeres forklaring på, hvad dette kan være."

Observatøren OH beretter samstemmende:

"Kl. ca. 16.30 den 23.04.2009 ringer min søn. Han står ude i sin have og ser på et underligt fænomen i sin håndkikkert. Jeg snapper hurtigt min egen kikkert og skynder mig udenfor. Med en mobiltelefon i den ene hånd og kikkerten i den anden får jeg instruktioner fra min søn om, hvor jeg kan finde fænomenet. Jeg kan ikke se det med det blotte øje og søger med kikkerten. Himlen er blå og næsten skyfri.

Efter et par misforståelser om øst og vest får jeg et mælkehvidt objekt i kikkerten. Ca. kl. 8 og kl. 5 i lidt afstand fra det mælkehvide objekt står to metalskinnende noget mindre objekter. De små objekter står ikke helt stille, men virker "nervøse". Det lille objekt, der står ca. kl. 8, foretager en pludselig bevægelse ind mod det store objekt og tilbage igen. Nærmest som et spring. Frem og tilbage på under et sekund.

Nogle få sekunder senere forsvinder de to små objekter så hurtigt, at jeg ikke har en præcis fornemmelse af retningen. Måske mod nordvest. Det store objekt bliver stående. Det står højt på himlen mod nord, omkring 70-80 gr. oppe.

Solen står lavt ude til venstre (vest, sydvest), og det passer med, at objektet oplyses af solen.

Efter at have betragtet objektet i ca. 5 minutter uden nogen bevægelse eller aktivitet, ringer vi af, da det er lidt besværligt med kun en hånd til at holde kikkerten i så lang tid. Vi aftaler, at vi ringes ved senere.

Efter yderligere nogle minutter begynder objektet langsomt at bevæge sig mod syd, altså endnu højere op på himlen. Jeg lægger mig på græsplænen med kikkerten for at holde den mere stabil. Bevægelsen er langsom, og efter et kort ophold begynder det at bevæge sig en smule mod syd sydvest (mod solen). Så drejer objektet skarpt mod nordvest (et drej på ca. 110-120 gr.). Farten er stadig langsom, men det drejer ikke i en bue, men i et "knæk" uden at ændre hastigheden.

Pludselig er objektet væk. Jeg ser ikke retningen, det er bare væk.

Efter at have afsøgt det område af himlen, hvor det forsvandt, i ca. 5 min., opgiver jeg at finde det igen. Vores søn ringer igen. Han har også tabt objektet af syne.

Skal jeg bedømme objektets størrelse, vil jeg sammenligne det med, når jeg ser et passagerfly flyve over himlen i stor højde. Jeg havde ca. de samme rystelser i kikkerten pga. afstanden, så fornemmelsen var, at objektet var på størrelse med et passagerfly.

Jeg vil også sige, at objektet var ganske tydeligt i kikkert, og der var ingen finner eller andet der stak ud fra objektet. Det var helt glat.

Når jeg vidste præcis, hvor det var på himlen, kunne jeg også se det med det blotte øje. Jeg fornemmede i starten, at det var et kuglerundt objekt, men mens jeg observerede objektet, ændrede det i starten en smule form. Som om det ind imellem blev mere elliptisk i formen. Jeg begyndte derfor at fornemme, at jeg så en hvælvet underside at et objekt, der ikke var kuglerundt.

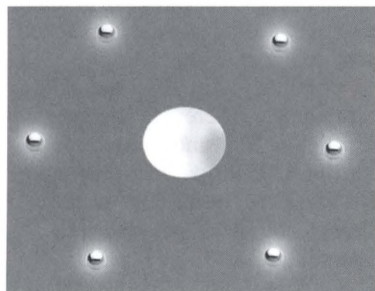
Observationen foregik i Horsens Syd og varede for mit vedkommende ca. 15 min. Det gav en usædvanlig underlig fornemmelse, at se et sådant objekt i dagslys. Jeg er vant til at se mange underlige lysfænomener om natten, da jeg har to spejlteleskoper, et stort og et lille transportabelt.

Jeg har også ofte set mange forskellige fly i forskellige højder og afstande med min håndkikkert. Det var med sikkerhed ikke et fly,

en ballon, en helikopter, eller noget andet jeg har set før.

De to små objekter, jeg nåede at se et kort øjeblik, var også højst usædvanlige. Specielt deres meget pludselige bevægelser og helt anderledes måde at skinne på. Som om de selv lyste eller var helt blanke og af metal, hvorimod det store objekt var mælkehvidt og oplyst af solen.

Jeg har lavet en skitse i Photoshop, som giver en god fornemmelse af, hvordan de to typer objekter så ud. Et stort mælkehvidt objekt og 6 blanke objekter."

Observatoren JHE kontakter kort efter igen SUFOI om sagen:

"Efter at have kigget lidt på jeres observationsoversigt, kan jeg se, at der samme dag som jeg så et objekt, der var metalfarve, er observeret et andet metalobjekt længere nord på i Hobro. Jeg må indrømme, at jeg da gerne ville se, hvad der var skrevet derfra, men dette kan man jo ikke se ud fra oversigten. Da begge observationer var dagsobservationer, og begge havde metalobjekter, kunne det jo godt være det samme objekt/fænomen. Jeg kan ikke helt forstå, hvorfor man ikke kan få lov at se, hvad andre oplever, jeg mener jo, at hvis man kunne læse alle beretninger, kunne man jo selv sortere i, hvad man syntes var interessant."

Toke Haunstrup, ansvarlig for SUFOI's Rapportarbejde, svarer:

Der kan være forskellige årsager til, at vi ikke bringer observatørens beretninger. Eksempelvis er en del af indberetningerne "udstyret" med meget kortfattede beskrivelser af hændelsen (nogle gange blot en enkelt eller to linjer), som det derfor ikke altid giver mening at bringe på hjemmesiden. Følgende er observationsbeskrivelsen fra sagen fra Hobro:

"Så noget, der lignede et langt rør krydse den klare blå himmel. Det var lydløst. Da det roterede omkring sig selv, kunne man se, at det glimtede som metal i solen. Forsøgte uden held at tage et billede med mobiltelefonen. Kort efter passerede et fly i noget større højde end det mystiske objekt."

Om der kan være en sammenhæng mellem dette fænomen og dét, du og din far har observeret, er imidlertid umuligt at afgøre. Der er enkelte lighedspunkter mht. farve og måske form – men i sagen fra Hobro nævnes ingen mindre objekter. I øvrigt tak for både din og din fars meget detaljerede beretninger. Det hører virkelig til undtagelserne med så omfangsrige beretninger, men det er en stor hjælp i forhold til at kunne dokumentere hændelsen. Det er også en stor hjælp i forhold til at kunne indkredse eventuelle forklaringer.

SUFOI har efterfølgende telefonisk kontaktet observatøren fra Hobro for at høre, om der trods alt ikke kunne være en optagelse i nævnte mobiltlf., hvilket desværre ikke er tilfældet. Det viser sig endvidere, at det er observatørens søn, der har foretaget den kortfattede indberetning til SUFOI på modernens vegne. Observationen er gjort fra Hobro i sydlig retning ud over Mariager Fjord.

SUFOI har fulgt op på sagen hos Flyvertaktisk Kommando (FTK) i Karup, men her meddeler man, at Flyvevåbnet ikke har været involveret i øvelser eller flyvninger den pågældende dato på de angivne steder og tidspunkter.

Vi er flere i SUFOI's Rapportarbejde, der har overvejet, om der i observationerne fra Horsens ud fra visse detaljer i beretningerne kunne være tale om iagttagelser af højtflývende fugle. Det er vores personlige erfaringer, at fugle under visse specielle forhold kan tage sig højt ejendommelige og usædvanlige ud højt på himlen. En egentlig forklaring er vi dog ikke kommet frem til, og vi efterlyser gerne kommentarer fra læserne.

6400 Sønderborg 10. maj 2009

Hvad var det mon for orangerafarvede lys, man kunne se lavt på himlen over Sønderborg søndag den 10. maj ved 22.30-tiden? En 42-årig mand har henvendt sig til SUFOI og beretter om sin observation:

"Jeg kiggede ud af mit vindue, og så 3 prikker på himlen. Det undrede mig, at jeg tilsyneladende kunne se 3 kraftigt lysende planeter så tæt sammen på himlen, men det var ligesom, de bevægede sig en smule. Jeg tænkte på, om det kunne være fly, og rejste mig for at sætte min bærbare computer fra mig. Overvejede at hente min telefon med indbygget kamera, men ville lige kigge igen på himlen. ▶

Men da jeg nu kiggede ud, var der kun et objekt at se, hvilket forekom mig underligt. Kiggede efter de andre, mens jeg holdt fokus på det sidste orange objekt, som bare forsvandt – sådan ligesom bare aftog! De andre kan umuligt have været fly, for de var bare VÆK, da jeg kom tilbage efter 15-20 sekunder!”

En anden borger fra Sønderborg henvendte sig med en lignende observation til Flyvertaktisk Kommando i Karup for at få en forklaring på det observerede. Flyvevåbnet videregav henvendelsen til SUFOI.

I henvendelsen til Flyvertaktisk Kommando forklarer borgeren fra Sønderborg:

”Jeg ved ikke, om I selv har observeret det nedenfor beskrevet eller kan bruge det til noget. Kl. 22.25 den 10. maj observerede jeg 4 objekter i relativ lav højde flyvende ind over Sønderborg, indflyvning

fra vest og med senere forsvinden i sydøstlig retning. Da jeg fik øje på dem i horisonten, så det ud, som om de fløj meget tæt, én lidt til venstre for de andre, de 3 øvrige i tæt formation. Da de kom tættere på, kunne jeg se, at afstanden mellem dem var lidt større, men stadig med de 3 i formation og én lidt foran. Objekterne lyste kraftigt gult/orange, og indflyvningen var i relativ stor hastighed.

Kort før de var direkte over, foretog det ene objekt en kraftig acceleration, nærmest som at flytte en ludobrik fra et punkt til et andet og fløj så videre i samme hastighed som de øvrige.

Objekterne fløj væk i sydøstlig retning og accelererede alle meget kraftigt og forsvandt meget, meget hurtigt. Der var på intet tidspunkt lyd at høre, ej heller efter at de var fløjet forbi. Det var fuldstændig stjerneklart.

Min kæreste overværede også hændelsesforløbet, og vi er begge ved vores fulde fem, men må godt nok indrømme, at vi føler os lidt ’småtossede’. Hele sceneriet kunne være taget direkte ud af en science fiction-film.”

Desværre lykkedes det altså ikke at få fotograferet de orange lys på himlen, men spørgsmålet for os i SUFOI er naturligvis. Hvad var det egentlig, borgerne fra Sønderborg observerede på himlen?

Visse dele af beskrivelserne tyder på, at der har været opsendt nogle af de populære små varmluftballoner af rispapir med lys i fra det lokale område. Vi er ikke i tvivl om, at mange andre ”Sønderborgere” må have observeret disse lys og kan bidrage med yderligere oplysninger om, hvad der blev iagttaget på himlen denne søndag aften.

Officer fortæller om radar-ufo

I forbindelse med Flyvevåbnets overdragelse af ufo-arkivet til SUFOI den 28. januar 2009 blev kaptajn Thomas Pedersen, Flyvertaktisk Kommando (FTK) i Karup, interviewet til DR2's Deadline kl. 17.00 om arkivet og dets indhold.

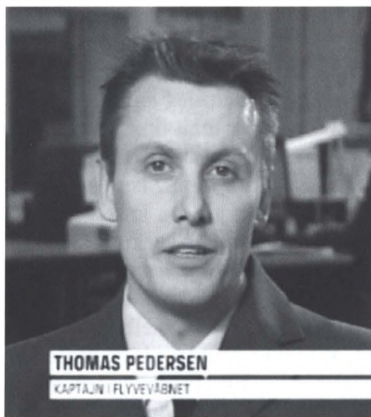
AF OLE
HENNINGSEN

Indslaget indledes med de efterhånden kendte ord fra spændingsserien X-Files ”Sandheden er derude” samt seriens underlægningsmusik, hvorefter studieværten Lene Johansen fortæller, at i dag den 28. januar er ufo-entusiaster måske kommet lidt tættere på denne sandhed, for Flyvevåbnet har nu åbnet deres over 30 år gamle ufo-arkiv over ufo-observationer i Danmark.

En speakertekst hen over en række ufo-fotos og film beretter dernæst specielt om den oplevelse, som en 15-årig dreng havde på Fyn en morgen i sommeren 1982, hvor han if. observationsrapporten iagttager en lysende genstand inde på en mark. 10-15 m fra genstanden observerer drengen 4-5 små skikkelser, der ser menneskelige ud, men ikke er højere end ca. 60 cm.

Dette er af de observationer, som via SUFOI's pressemateriale om sagen, åbenbart også har fundet vej til Flyvevåbnets ufo-arkiv.

Interviewer: ”Velkommen Thomas Pedersen, kaptajn i Flyvevåb-

net. Først vil jeg gerne spørge dig, selv om vi har hørt et par gode historier – i indledningen. Hvad har I af spændende historier i ufo-arkivet?”

Thomas Pedersen: ”Ja, men der ligger jo mange spændende historier, for hver eneste historie er jo i virkeligheden spændende, fordi det er noget, en borger har observeret. Men der er dog få, der træder særskilt ud. Der er en specielt, hvor en borger i nærheden af Ålborg sidst i halvfjerdserne

ringede til den vagthavende ved Flyvestation Ålborg. Han havde set en stor, lys kugle hænge over Ålborg. Og vagthavende, der er uddannet pilot, trækker sit gardin fra og kan se samme genstand. De er to mennesker, hvoraf den ene, den vagthavende, er uddannet flyver og har forstand på det, som heller ikke kan forklare, hvad det er. Det er spændende, idet den store hvide kugle dernæst forsvinder.”

”Så det er virkeligheden en sag, hvor der er to, der har set det samme, så derfor bliver den mere troværdig. De danske ufo-arkiver har jo været i din skrivebordsskuffe i mange år. Hvorfor vælger I at offentliggøre dem nu?”

”Skandinavisk UFO Information har været på besøg i dag ved Flyvertaktisk Kommando og har bedt om at kigge i vores mappe, og det har vi selvfølgelig givet lov til, for vi har ingen hemmeligheder på dette område. Så har vi også løbende haft henvendelser fra medier, der gerne ville læse i mappen, og endelig så for at afmystificere dette her fænomen – vores x-files – så

har vi valgt at publicere dem, for vi har ingen hemmeligheder på dette område, og nu kan vi så bare lægge dem på nettet for at vise, hvad vi egentlig har, så alle ufo-entusiaster kan se, hvad vi ligger med at materiale.”

”Men hvorfor begyndte I overhovedet at registrere alle de her uforklarlige hændelser, der skete på himlen?”

”De arkiver går lang tid tilbage, lang tid før den kolde krig stoppede, hvor der var en trussel fra øst fra Warszawapagten, og så var man interesseret i, at borgere ringede ind, hvis de så noget usædvanligt, som kunne være en trussel mod landet. Flyvevåbnets opgave er at sikre og bevare freden i Danmark. Det en af vore missioner i det danske samfund. Så hvis der kom noget, som kunne være en trussel, skulle vi reagere på det. Derfor startede vi med det. Efterhånden så er det en trend, som er holdt ved frem til i dag, hvor vi får en meddelelse, der så egentlig bare bliver sendt videre til Skandinavisk UFO Information.”

”Hvor mange observationer får I sådan om året fx?”

”Vi får ca. i dag en observation hver fjerde uge, telefonisk. Jeg har selv som vagt i FTK fået et par stykker, og vi skriver dem ned, og så ringer vi rundt til de kilder, vi har. Vi har flyvestationer, vi har vores radarenheder, for at finde ud af om der er noget overhovedet i området. Så det, som personen har indrapporteret, sender vi videre til Skandinavisk UFO Information.”

”Du har selv arbejdet med radar i Flyvevåbnet i mange år, så du kan følge med i lidt af hvert i det danske luftrum. Har du nogensinde selv set noget, som måske er sværere at forklare?”

”Ja, det har jeg. En af mine første vagter som premierløjtnant i Vedbæk, en radarenhed, der hedder Marktime, der så vi en weekend et ekko komme ind fra Sverige, der kom ind i Kattegat. Tilfældigvis skulle vort afvisningsberedskab, der var på Ålborg på det tidspunkt, ud og lave én-mod-én øvelser i samme område. Og det her ekko blev set af i alt tre uafhængige radarer, så der var ingen tvivl om, at der var et eller andet hårdt og solidt, som vores radar kunne se, men F-16 flyene, da de kom tæt på, så intet med deres radarer eller (piloterne) med deres øjne. Og det her det var kl. 10 om formiddagen, hvor der var skyfrit,

(Foto: Flyvevåbnet)

og der var godt vejr. Det var mærkeligt, fordi radaren viste, der var noget, men det menneskelige øje viste, at der ikke var noget. Det var for os uforklarligt, og der varede længe, før der blev talt i O-rummet bagefter.”

”Hvad mener du selv, at ufoerne kan være?”

”Af dem, som ligger i rapporter, eller generelt?”

”Generelt.”

”Ja, men generelt, så hvis man kigger på rapporterne, for at tage dem, så ... Det vi får ind, det er en enkeltperson, som har observeret

noget, som for personen er usædvanligt, og det drejer sig jo i virkeligheden om, hvorvidt man forstår det, man ser. Hvis en F-16 pilot ser noget bevæge sig i luftrummet, vil han vide, at den her ting bevæger sig, enten som flyvemaskine eller stjernesud. Hvis en ikke-uddannet pilot ser det samme på himlen, kan han eller hun se noget helt andet, så det er i virkeligheden forudsætningerne, det kommer an på. Så for mig, ufoerne det er noget, som er uforklarligt for personen.”

”Tak skal du have, for at du forklarede os det.” □

(Foto: FHS)

Marktime

Control and Reporting Center Vedbæk (CRC Vedbæk) havde kaldenavnet Marktime. Gennem mere end 40 år har det været enhedens opgave at håndhæve suveræniteten i luftrummet over Danmark. 24 timer i døgnet, året rundt, har operatører og teknikere sørget for at levere et konstant opdateret luftbillede til beslutningstagerne, samt dirigeret indsættelsen af jagerfly og raketenheder. For en CRC er der ikke den store forskel på krig og fredstid. Hver dag har personalet haft ansvar for menneskeliv og dyrt isenkram, når militære fly skulle styres på kryds og tværs af et i forvejen tæt trafikret luftrum.

CRC Vedbæk har været med

til mangt og meget, og ikke mindst engagementet i Den Kolde Krig huskes som intense perioder i bunkeren. I lange perioder var CRC Vedbæk Danmarks primære CRC, uagtet at de jyske Kontrol- og Varslingsenheder muligvis husker historien anderledes. Op igennem tresserne og halvfjerdserne kunne flyvning i Østersøen være en dramatisk operation, og CRC Vedbæk har fulgt mange fly ud til Østersøen omkring Bornholm, og tilbage til sikkerheden i dansk luftrum.

Officielt blev CRC Vedbæk med kaldenavnet Marktime nedlagt den 30. september 2005.

Kilde: Flyvevåbnet, 2. årgang, december 2005

Arkiv åbnes i Uruguay

Det uruguayanske flyvevåben (FAU) har offentliggjort sit ufo-arkiv og givet den landsdækkende avis *El Pais* adgang til arkivet med øjenvidneberetninger.

Flyvevåbenets ufo-kommission begyndte først at studere disse sager for få årtier siden. Ufo-fænomenet har dog ifølge oberst Ariel Sanchez, officer i flyvevåbenet med 33 års aktiv tjeneste og leder af ufo-kommissionen, eksisteret i Uruguay siden 1947 med en fortsat rig historie på ufo-beretninger. Kommissionen har til huse i et lille kontor i Montevideo, hvor man har en computerdatabase og et papirarkiv. Der er i hundredvis af dokumenter i grønne ringbind med betegnelsen "Fortrolig". De indeholder øjenvidneberetninger, fotografier, skitser, tegninger, dokumenter og vurderinger foretaget af personalet.

Arkivet består af omkring 2.100 rapporter, som kommissionen har undersøgt og afvist af forskellige grunde. 30 år efter projektets begyndelse står 40 sager tilbage som uopklarede. Arkivet har modtaget rapporter, der spænder fra "almindelige" observationer og formodede

landinger til bortførelser, hvor folk hævder, at de er blevet kidnappet af ikke-jordiske væsener.

Det uruguayanske flyvevåben har nu deklassificeret alle data, og kun vidneres identitet er fortsat holdt hemmelig. Blandt de uopklarede sager kan nævnes en fra 1986, hvor to jagerfly fra Pucara jagtede en lysende kugle over Palmar Dæmningen. Piloterne forfulgte den og var lige ved at indhente den, da kuglen fløj væk med svimlende høj hastighed med kurs mod Argentina. Da piloterne vendte tilbage til deres base, dukkede kuglen igen op over dæmningen. De jagtede den igen, og da den denne gang forsvandt ud af syne, ændrede den farve fra rød til gul.

Det samme skete for en gruppe militærpiloter i 1996, da de deltog i en øvelse over Santa Bernardina Basen i Durazno. De så to lysende kugler i 3.000 meters højde. Kuglernes tilstedeværelse blev bekræftet

af flyvekontrollen i lufthavnen. Da objekterne fløj bort, bevarede deres facon og lysstyrke. Nogle minutter senere bemærkede piloterne, at objekternes lys blev svagere, så kun deres omrids var oplyst.

Militærets statistikker viser, at de fleste rapporter kommer fra yngre mænd og mænd op til omkring 45 år. De viser også, at de fleste tilfælde finder sted først på aftenen, 49 % af rapporterne handler om lysende kugler, og blot 2 % handler om observationer af fremmede væsener. □

Kilde:

Filer's Files 2009 - #25

Oversættelse & bearbejdelse:

-for & kmh

SETI fylder 10 år

Gennem de seneste 10 år har 5 millioner personer – samt deres 5 millioner personlige computere – lyttet efter signaler fra ikke-jordiske væsener, som måske har forsøgt at kommunikere med Jorden fra deres fjerne planet på den anden side af Mælkevejen.

Der er ikke opfanget nogen signaler fra ET endnu, oplyser man fra Berkeley, men eftersøgningen fortsætter. I dag er der 140.000 frivillige med 235.000 personlige computere i 226 lande, som er aktive i efterforskningen.

Det er et verdensomspændende projekt med navnet SETI@home, og deltagerne i projektet bruger en metode kaldet "spredt computerkraft", som nu kan fejre sin ti års fødselsdag.

"Fra et eller andet sted derude kommer der måske signaler, men vi ved ikke, hvor vi skal se efter dem, og vi ved ikke, hvordan signalerne ser ud," siger Dan Werthimer, astronom ved Berkeley Universitetets Space Sciences Laboratory, som står for SETI@home projektet. "Så vi er nødt til at se efter alle steder hele

tiden, og vi må gøre det i lang tid. Vi leder efter en nål i en høstak, og det kan tage hundrede år, men vi fortsætter med at søge over hele kloden."

Denne form for forskning begyndte faktisk for mere end 40 år siden, da en ung Harvard-astronom ved navn Frank Drake blev inspireret af mulighederne for, at der var liv på fjerne planeter og begyndte at lede efter signaler fra rummet på National Radio Astronomy Observatory i Green Bank i Vest Virginia. Som et pudsigt indfald kaldte Drake sin forskning for Project Ozma.

Drake blev til sidst professor i astronomi ved Universitetet i Santa Cruz. Han er nu gået på pension, men hans forskning fortsætter. I 1984 grundlagde en anden ung astronom, Jill Tarter, SETI Institute i Mountain View, hvor Drake stadig har sin gang.

SETI står for Search for Extraterrestrial Intelligence, og instituttets formål er at "udforske, forstå og forklare oprindelsen, arten og udbredelsen af liv i universet."

"Vi tror, at vi udfører den mest grundige forskning i menneskeheds historie – at forstå vores oprindelse og vores plads blandt stjernerne," står der videre i formålsparagrafferne.

Instituttet bruger det store Allen Teleskop, et betydningsfuldt radioteleskop ved Hat Creek nær Redding til sin forskning, såvel som ved anden astronomisk forskning.

Ifølge Werthimer er SETI@home det store trækplaster for amatører, som ønsker, at deres computere tager del i en forskning, som muligvis kunne opfange et signal fra liv et eller andet fjernt sted, langt ude i

universet – og opnå anelse for at hjælpe med at opdage det.

Andre projekter

Werthimer, SETI@home's leder, har også grundlagt en søgning efter ET kaldet SERENDIP – Search for Extraterrestrial Radio Emissions from Nearby Developed Intelligent Populations – som anvender det store radioteleskop ved Arecibo i Puerto Rico.

De frivillige i SETI@home modtager al radiostøjen fra Arecibo på deres computere, som på den måde bliver en gigantisk supercomputer,

hurtigere og kraftigere end nogen anden computer, der nogensinde er bygget, oplyser Werthimer.

På Space Sciences Laboratory i Berkeley har forskeren David P. Anderson og hans kolleger skabt det mystiske "spredt computerkraft"-koncept og udviklet en software med navnet BOINC – Berkeley Open Infrastructure for Network Computing – som omkring 100 andre "spredt computerkraft"-projekter bruger.

Hos Rosetta@home, bruger fx 84.000 frivillige deres personlige computere til at designe vilkårlige, endeløse nye proteiner, som måske er

forbundet med sygdomme som malaria og Alzheimers.

Hos Einstein@home analyserer 222.000 computere over hele kloden utallige bidder af data fra satellitter, der søger efter beviser på de tyngdekraftbølger, som Albert Einstein for længe siden hævdede fandtes. □

Kilde:

San Francisco Chronicle, 22. maj 2009

Oversættelse:

-/for & kmh

Da ufoerne blev rumskibe

1. del

Hvorfor fik Kenneth Arnolds observation den 24. juni 1947 så stor betydning for vores opfattelse af ufoer? Folk havde tidligere set uforklarlige ting på himlen. Hvad gjorde 1947 anderledes? Hvorfor blev ufoer opfattet som en trussel i 1947?

Svaret er frygt! Men hvad var der at frygte i 1947? Anden Verdenskrig var afsluttet to år tidligere, og der var fred i verden. Eller var der?

De amerikanske forfattere og ingeniører Jack Hagerty og Jon Rogers har på overbevisende måde i deres bog "The Saucer Fleet" (2008) dokumenteret, hvordan efterkrigstidens tro på flyvende tallerkener og ufoer som rumskibe allerede blev grundlagt i tiden før og under Anden Verdenskrig. Hagerty og Rogers konkluderer, at koldkrigsfrygten og medierne i fællesskab skabte forestillingen om ufoer som (måske fjendtlige) rumskibe fra det ydre rum.

Aviser fyldt med dårlige nyheder

I tiden op til Anden Verdenskrig havde den italienske general Giulio Douhet gjort sig til talsmand for, at hvis man hurtigt ville gøre ende på en krig, skulle civilbefolkningen bruges som frontsoldater ved at terrorisere dem med luftbombardementer. Dette var et markant brud på hidtidige krigsstrategier.

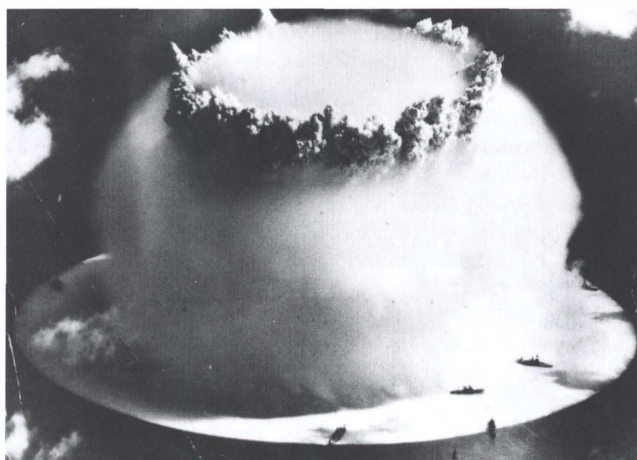
Douhets pointe var, at terrorbombardementer ville knække fjendes krigsmoral. Anden Verdenskrig viste, at hans teori ikke holdt i praksis, men de krigsførende magter fulgte faktisk denne strategi lige til krigens slutning.

Under hele Anden Verdenskrig hørte den amerikanske befolkning jævnligt historier i radioen eller læste i aviserne om, hvad militærmagterne gjorde af uhyrligheder mod civile mænd, kvinder og børn. Se tabellen "Udvalgte civile tab under Anden Verdenskrig".

Efter nedkastningen af atom-bomber i Hiroshima og Nagasaki, hhv. den 6. og 9. august, besluttede den japanske krigsledelse den 15. august at overgive sig betingelsesløst. Den 2. september 1945 underskrev Japan sin overgivelse på det amerikanske krigsskib

Missouri, og Anden Verdenskrig nåede til en afslutning.

Når man igennem næsten otte år har hørt og læst historier om bombninger, overgreb og mord på civile, burde man være lettet nu, men de mange historier, som viste, at de militære våben var blevet langt voldsommere end tidligere, og at militærmagterne også udviste vilje til at bruge dem mod civilbefolkningerne, havde plantet en frygt i befolkningen. Denne frygt blev bekræftet og forstærket af de amerikanske medier i det følgende år.

Amerikansk atomprøvesprængning på Bikini-atollen i 1946. I 1951 kom den endnu kraftigere brintbombe. Frem til 1958 blev der foretaget 208 prøvesprængninger i atmosfæren, som resulterede i 90 mio. tons radioaktiv nedfald. Frygten for en atomkrig mellem supermagterne voksede. I 1950'erne mødtes supermagterne ikke en eneste gang for at diskutere afspænding og afrustning. (Foto: U.S. Air Force)

AF KIM MØLLER
HANSEN

Udvalgte civile tab under Anden Verdenskrig

Antal dræbte	Sted	Tid
1.000	Tysk militær Guernica, Spanien	26. april 1937
20.000	Polen	august-september 1939
20.000	London (the Blitz)	sept. 1940-maj 1941
40.000	Stalingrad	23. august 1942
260.000	Japansk militær Nanjing	dec. 1937-jan. 1938
25.000	Singapore	februar-marts 1942
100.000	Manila	februar 1945
50.000	Britisk/amerikansk militær Hamborg	juli-august 1943
3.000	Berlin	23. november 1943
25.000	Dresden	14. februar 1945
84.000	Tokyo	9. marts 1945
78.000	Hiroshima	6. august 1945
70.000	Nagasaki	9. august 1945

Tallene er behæftet med stor usikkerhed, men gengives her, som de i sin tid fremstod i amerikansk presse.

Kun et år efter verdenskrigen var der allerede sammenstød i luftrummet over Europa, overflyvning med raketter over neutrale lande, udvikling af nye fly og raketter, og en amerikansk toppolitiker, som fortæller den amerikanske befolkning, at ikke engang atombomben kan skabe sikkerhed.

I 1947 fortsætter de skræmmende overskrifter i månederne op til Kenneth Arnolds skelsættende oplevelse den 24. juni.

Det ukendte får et navn

Status i juni 1947 er, at den amerikanske befolkning har været involveret i krig eller hørt om krige gennem otte år, hvor millioner af civile på grusom vis er blevet dræbt af den ene eller anden regering. Kun det mest brutale våben – atombomben – kunne sætte en stopper for krigen. Ved slutningen af Anden Verdenskrig var russerne i besiddelse af erobrede

Udvalgte overskrifter i amerikanske aviser fra oktober 1945 til oktober 1946

29. oktober 1945: En omfattende borgerkrig i Kina begynder.

29. november 1945: Jugoslavien bliver kommunistisk.

9. februar 1946: I Sovjetunionen siger diktatoren Stalin i en tale, at kommunisme og kapitalisme ikke kan eksistere side om side. I Washington kalder analytikere udtalelsen for "en erklæring om Tredje Verdenskrig".

24. april 1946: I Østrig skyder sovjetiske jagerfly efter et amerikansk transportfly.

24. maj 1946: To nattevagter i Sverige observerer tilsyneladende en V1-bombe.

12. juli 1946: *London Daily Telegraph:* "Spøgelsesraketter er blevet set over Sverige ... en ny slags radiostyret raketvåben ... det flyver allerede."

21. juli 1946: *New York Times:* "Flyvevåbnet fremviser JD-2 raketbommen".

25. juli 1946: USA gennemfører sin femte prøvesprængning af en atombombe på Bikini-atollen i Stillehavet.

19. august 1946: *New York Ti-*

mes kan berette om en flyveopvisning i Moskva, hvor 50.000 tilskuere så præsentationer af bl.a. et nyt, jetdrevet jagerfly og to raketdrevne jagerfly.

26. august 1946: *Newsweek:* "Rusland: En advarsel i lyset af raketterne?". "De fortsatte overflyvninger af Sverige med raketter er russernes svar på Bikini."

12. september 1946: I Madison Square Garden holdt den amerikanske handelsminister

Henry Wallace (1888-1965) en opsigtsvækkende tale om udenrigspolitikken over for Sovjetunionen. Han sagde bl.a.: "Den, som stoler på atombomben, vil før eller siden blive udslettet af atombomben."

Oktober 1946: Raketlignende objekter fra den sovjetiske zone eksploderer nær byen Gädheim ved Schweinfurt i den amerikanske besatte del af Tyskland.

B-17 bombefly med to JB-2 krydsermissiler under vingerne. I pressen blev de omtalt som JD-2 og det amerikanske svar på V-2-bomberne, men missilet havde faktisk betegnelsen JB-2, Republic/Willys-Overland V-1, og var en videreudvikling af Nazi-Tysklands V-1 bomber.

(Foto: U.S. Air Force)

V-1 og V-2 raketbomber (og flere tusinde teknikere, "specialister" og raketeksperter fra Nazi-Tyskland), og amerikanerne havde atomvåben (og langt færre tyske raketeksperter end russerne). Dette kombineret med borgerkrig i Kina, formodede affyringer af mystiske raketter over fredelige lande i Europa, kommunistiske magtovertagelser, gentagne atomprøvesprængninger i Stillehavet og meget mere skabte frygt i den amerikanske befolkning. Frygt for, at noget ukendt på himlen skulle true amerikanernes sikkerhed og sprede død og ødelæggelse.

I sådan en koldkrigsstemning præget af truslen om en altødelæggende atomkrig og frygt for et kommunistisk verdensherredømme kom en tilfældig hændelse – Kenneth Arnolds observation tirsdag den 24. juni 1947 – som en slags forløsning: Nu var der blevet set noget på himlen, man kunne sætte ord på – noget konkret at forholde sig til. Ikke bare avisberetninger om foruroligende, udenlandske begivenheder. Oplevelserne kunne sættes ind i en ny fortolkningsramme.

Arnolds oplevelse var hverken enestående (der var selvfølgelig set uforklarlige ting på himlen før) eller særlig usædvanlig (der er fremlagt flere sandsynlige forklaringer på Arnolds oplevelse), men den fandt sted lige netop på det "rigtige" tidspunkt, og så fik den ikke mindst en helt usædvanlig stor presseomtale.

Den amerikanske flådes "Flying Flapjack" Vought V-173 på sin første flyvning i 1942. En anden og større version hed Vought XF5U. Eksperimentalflyet blev opgivet den 17. marts 1947 og kom derfor aldrig i aktiv tjeneste. Det havde for kraftige vibrationer under flyvning, og flådens flyvevåben var i gang med at udfase propelfly til fordel for jetfly. (Foto: U.S. Navy)

Udvalgte overskrifter i amerikanske aviser januar-maj 1947

24. januar 1947: Amerikanske efterretninger om valget i Polen fortæller om kommunistisk terror og trusler. Ingen hemmelig afstemning.

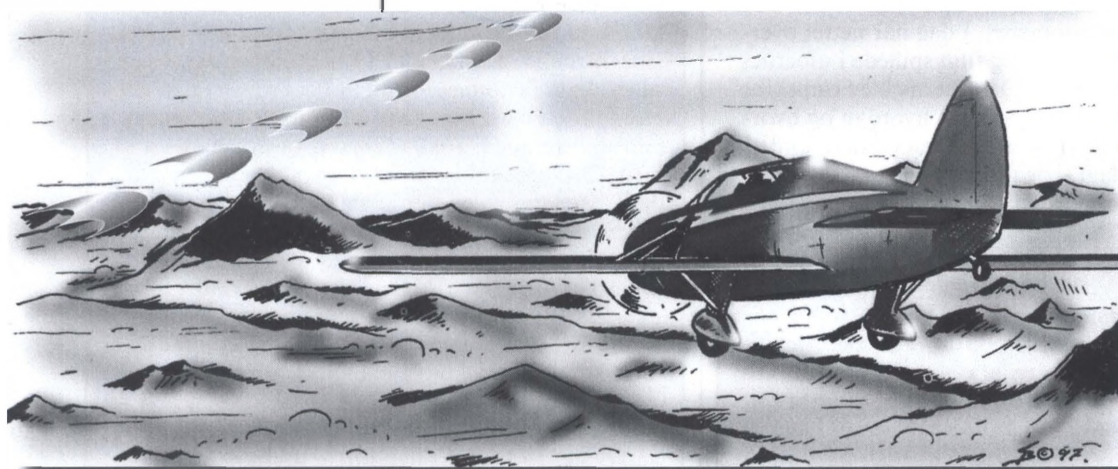
14. februar 1947: San Francisco: Den sovjetiske Andrei Gromyko (1909-1989) – Sovjetunionens repræsentant i FN's Sikkerhedsråd og senere mangeårig sovjetisk udenrigsminister – forlanger, at USA destruerer alle sine atomvåben uden at afvente en aftale om kontrol af atomvåbenspredning.

22. marts 1947: *New York Times*: "Spøgelsesbomben vender tilbage til luftrummet over Sverige." Raketten vendte om på et tidspunkt og fløj tilbage østpå.

23. april 1947: *Eastern Evening News* (England): "V-1 bombe styrtet ned på fransk jord. ... En flyvende bombe eksploderede i går aften ... knapt 100 km sydøst for Paris."

Maj 1947: Gädheim, Tyskland: For anden gang eksploderer en raket tæt på byen afsendt fra den sovjetiske zone.

1. maj 1947: Bladet *Mechanix Illustrated* har en forsidehistorie om den amerikanske flådes hemmelige, flyvende tallerken-projekt – The Flying Flapjack.

Kenneth Arnold (1915-1984) var indehaver af firmaet "Great Western Fire Control Supply" og fløj selv sit Callair-fly, når han skulle besøge kunder. Da han den 24. juni 1947 på en krystallklar himmel omkring kl. 15 havde sin ufo-oplevelse ved Mt. Rainier i Washington, kobledede han ikke objekterne sammen med besøg fra det ydre rum, men derimod raketter, eksperimentalfly eller andre luftfartøjer af amerikansk oprindelse. Han opgav senere under interviews og i egne artikler forskellige hastigheder for de ni objekter, og i det allerførste nummer af FATE betegner han objekterne som "tallerkenlignende skiver". Arnolds anslåede afstande og tider og dermed de beregnede hastigheder på objekterne er behæftet med meget stor usikkerhed. Der er igennem årene givet forskellige, naturlige forklaringer på, hvad Arnold så denne tirsdag, fx luftspejlinger, sollysreflekser i flyvinger, meteorer eller en flok pelikamer. (Tegning: Henrik Klinge Pedersen)

Artiklen fortsættes i næste nummer...

Stefan Roslund
Nybykroen 17 bv
S-163 70 Spånga

Lederen, fortsat...

er nemlig spild af tid at diskutere med folk, som tror blindt på konspirationsteorier. Dette tankespind er netop konstrueret til at forklare alt, og hvis nogen oprigtigt prøver at pille tankespillet fra hinanden, er vedkommende nok selv en del af konspirationen!

Hvor stammer så disse konspirationsteorier og den "hemmelige viden" fra? Internettet såmænd. Den lille gruppe mailskrivere, der kender sandheden, har fundet den på nettet. Deres viden bygger ofte på surfen rundt på internettet – og vupti, så har de spundet deres egen historie om, hvordan hele verden hænger sammen! Enhver kritisk stillingstagen til hjemmesidernes bagmænd, indhold og intentioner er fuldstændig fraværende. Måske skyldes det uvidenhed, måske manglende evne til at foretage kildekritik, måske overfladiskhed, måske at man bare vil bekræftes i egen tro og indretter sin søgen efter dette.

Internettet kan opfattes som et demokratisk forum, hvor alle kan komme til orde uanset status. Men det er også et forum, hvor en hvilken-som-helst-tosse hurtigt og nemt kan udbrede hvad-som-helst uden skyggen af dokumentation, og der skal nok være nogen, som hopper på løggen, manipulationen eller tankespindet.

Internettet er en fantastisk informationsbase, hvis man kan bruge den rigtigt. Uanset om nettet bringer falske eller sande informationer, påvirkes vi alle – også i vores syn på ufo-fænomenet. I dag har nettet overtaget den rolle, som aviser og film spillede i ufoernes barndom. I artikelseerien "Da ufoerne blev rumskibe" her i *UFO-Nyt* ser vi nærmere på, hvordan og hvornår de forskellige ufo-myter og troen på ikke-jordiske besøg blev grundlagt – og i bund og grund ikke har ændret sig væsentligt siden. □

Sagt om konspirationsteorier

Medieforsker Frands Mortensen:

Konspirationsteorier forsvinder aldrig. Lige meget om man vælger at oplyse og forklare eller at tie dem ihjel, vil de altid bestå.

- Eksistensen af konspirationsteorier er noget, vi bare må lære at leve med.

Historiker Dan H. Andersen:

- Der er en betydelig fakta- og argumentationsresistens hos folk, der tror på en konspirationsteori, for den passer perfekt ind i deres verdensbillede. Den passer perfekt, fordi den er skabt til at passe perfekt.

Sagt om mediernes behandling af konspirationsteorier

Medieforsker Frands Mortensen:

- Journalister går kun efter den gode historie. At forsøge at appellere til journalisters kritiske sans nytter ikke, for deres primære interesse er læserne/lytterne/seerne.

Bent Jensen på en blog på ing.dk:

- Hvis der findes et rationelt synspunkt og et ekstremistisk, tror den dårlige journalist, at sandheden ligger midt i mellem de to.

Sagt om internettet

Forfatter og historiker *Andrew Keen* giver i bogen "The Cult of the Amateur – How Today's Internet Is Killing Our Culture and Assaulting Our Economy" (Nicolas Bradley Publishing 2007) en række eksempler på productplacement på YouTube, på artikler om evolutionsbiologi omskrevet af kreationister på Wikipedia, falske videoer med valgresultater på YouTube, utrolige historier om 11. september osv. Keen kalder dette fænomen for digital darwinisme: overlevelse for den mest højtråbende og mest insisterende.

Problemet med, at alle "skriver med", er ifølge Keen det meget enkle, at "en løgn kan rejse verden rundt, før sandheden når at slå sin klo i den."

I 2010 vil der være 500 millioner blogs på nettet, hvor alle kan give deres meninger og holdninger til kende. Keen skriver: "I en verden, hvor vi alle er amatører, findes der ikke længere nogen eksperter." Og hvis der alligevel gør, er det svært at komme til at lytte til dem, for der er så mange stemmer, der råber op.

Det er svært at gennemskue, hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert. Er den første søgning på Google den bedste! Keen arbejder med begrebet "Googles kollektive intelligens", som udgør summen af alle idioters idiotiske søgninger – og jo flere ens idiotiske søgninger, der er forkerte, jo større vil risikoen være for, at den rigtige søgning bliver underprioriteret.